

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 10 Cts

Nº 27

PRETTIGE VACANTIE !

LEVE DE VAKANTIE!

HET is er toch ciadelijk van gekomen: de examens liggen achter de rug, en er staat je een heerlijke vakantie te wachten. (Ik hoop dat je die door een goed resultaat op school hebt verdiend. Want van iets dat men niet heeft verdiend, kan men ook niet ten volle genieten.)

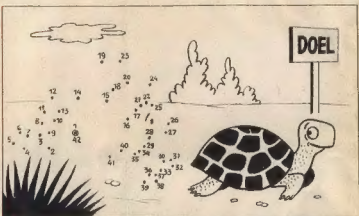
Maanden heb je gedroomd van je tocht naar de zee of de bergen. Je reizak of koffertje staat al lang klaar, en je wacht alleen nog op de wagen, de bus of de trein die je naar dat vakantieoord moet brengen waarover je reeds allerlei hebt gelezen. Ik heb reeds dikwijls jongens ontmoet die hun gastheren in het buitenland verbluften met al wat ze over de streek hadden gelezen vóór ze die ooit hadden gezien! Ze wisten er soms méér van dan de mensen die er geboren waren! Zo zijn nu eenmaal vlijtige studenten die alles grondig willen kennen, ook hun vakantieoord. Dan weten ze des te beter wat er in de omgeving aan bezienwaardigheden te bezoeken is.

Eén ding moet ik je toch op het hart drukken: je mag niet alleen spelen en ravotten van 's morgens tot 's avonds, en tussendoor enkele oude kastelen, musea en kerken bezoeken. Leer ook de mensen uit de streek waar je je vakantie doorbrengt beter kennen. Praat met hen over hun werk. Ze zullen dat zeer sympathiek vinden, en je gaag alles tonen en uitleggen wat je wenst. Zo zul je meer menschenis opdoen hebben wanneer je weer naar huis keert. Je zult wat meer weten over het leven in die vreemde streek. Je zult misschien een nieuwe vriend hebben gevonden. En er bestaat geen beter en levendiger herinnering aan een plezierige vakantie dan een nieuwe vriend, die je bij gelegenheid ook eens bij jou thuis uitnodigt om de vriendschapsbanden nauwer toe te halen. Geniet met volle teugen van de frisse lucht, van het schitterende zomerlicht, van die dageraad en de zons ondergang boven de zee of achter de bergen. En dan zul je gezonder, en vrolijker dan vroeger naar huis terugkeren, en je sterker voelen om een mooie toekomst te veroveren.

WIE ACHTERVOLGT DE SCHILPAD?

Indien je de fabel van de en de schildpad kent, dan weet je het meteen. Trek een potloodlijn van 1 naar 2, van 2 naar 3 enz. tot 42 en je krijgt een leuk tafereltje.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Herman Segers, Alfons Schrienderlaan, 47, Deurne-Antwerpen, kreeg een brief van Raoul Somers, leider van de lui-paardenpatrouille uit Leopoldstad, maar deze korrespondent vergat zijn adres op zijn brief te schrijven. Herman kijkt met belangstelling uit naar dit adres, om Raoul te kunnen danken voor zijn eerste brief.

Francine Braeckmans, Autolei 130, Wommelgem-Antwerpen is veertien jaar oud en verzamelt postzegels. Ze houdt van zwemmen en muziek, en zou graag in contact treden met Kijfjeslezers van haar leeftijd.

Robert Borremans, Rumoldusstraat, 28, Mechelen, is vijftien jaar en houdt van lektuur en film. Robert verzamelt ook postzegels. Hij zou graag willen korresponderen met een buitenlandse Kijfjeslezer of lezers, liefst in het Frans.

Jean-Pierre Gerard, Kleine Olivierstraat, 17, Schaerbeek-Brussel, zou graag in contact treden met postzegelverzamelaars. Hij geeft boekjes om postzegels uit te kiezen in ruil voor allerlei punten. Men mag hem schrijven in het Nederlands en in het Frans.

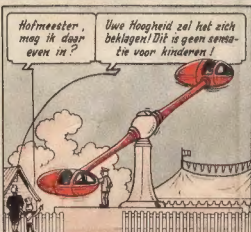
A. Meevers-Scholte, Van Zegelenlaan, 28, Den Haag, Holland, verzamelt postzegels en houdt van sport en film. Zou graag briefwisselen met een meisje of een jongen van zestien jaar.

Jacqueline van Herck, Tremelolaan, 15, Keerbergen (Mechelen), is dertien jaar oud en zou willen korresponderen met een meisje van haar leeftijd, uit België of Frankrijk. Jacqueline houdt van sport en muziek en in het bijzonder van Engels-platen. Men mag haar schrijven in het Frans of in het Nederlands.

Josef Sarens, Stokerijstraat, 31, Gent, is zestien jaar, en zou graag in het Engels briefwisselen met een jongen uit Engeland. Josef houdt van moderne en klassieke muziek, lektuur en sport.

Erik-Jan Neyndorff, Nieuwstraat, 137, Leidschendam, Holland, is veertien jaar en houdt van sport. Hij zou willen korresponderen met een jongen uit de Nederlandse Antillen, de Philippijnen, Argentinië of Noorwegen, in het Engels of in het Nederlands. (Voor autoren-sport interesseert hij zich het meest.)

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

DE ZONEN VAN LAMBIK

ONDER VRIENDEN

Eerste vriend: Peters is heus geen kwaade kerel. Als er sprake is van liefdadigheid is hij steeds de eerste om z'n hand in z'n zak te steken.

Tweede vriend: Inderdaad! En hij houdt z'n hand niet zolang op z'n zak tot het gevaar geweken is!

ZIJN ZOON NIET...

Woedend kwam er een heer de werkplaats van een schoenmaker binnen gestormd en riep:

— Die lummel van een zoon van u heeft een grote steen naar me gegooid. Hij raakte me bijna...

Schoenmaker: Zo, zo, hij heeft je dus niet geraakt?

Heer: Neen, gelukkig maar!

Schoenmaker: Nu, mijnheer, dan was het beslist mijn zoon niet.

NIET ZO DWAAS

Een compagnie infanterie was ingekwartierd op een hoeve en de manschappen waren verplicht op het ijs stro te slapen. Niemand vond dat bijzonder prettig, maar ja, als je aan de grote manoeuvres deelneemt mag je zo nauw niet kijken!

Op een morgen kwam de kapitein zijn manschappen inspecteren en zag soldaat Pietersen met een hooivork de trap oplopen.

Pietersen, wat betekent dat? riep hij.

— Ik moet de bedden opmaken, kapitein!

DE MODE

Een handelaar in ivoor kwam zich bij z'n groothandelaar beklagen over het geleverde ivoor:

— Het ivoor dat u me verkocht is vals! Groothandelaar: Dat split me erg, mijnheer, maar kan ik het helpen dat zelfs de olifanten valse tanden beginnen te dragen?

De oplossing van ons kruiswoord verschenen in « Kuifje » n° 33, die wegens plaatsgebrek vorige week moest wegvallen.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	B	O	E	R		B	E	R	K
2	A		B	O	T	E	R		L
3	A	R		E	R	F		K	A
4	R	A	S		O		E	E	K
5		K	A	L	M	I	N	K	
6	D	E	K		P		T	E	L
7	E	L		H	E	I		R	A
8	U		P	O	T	E	N		A
9	N	O	O	R		P	U	I	T

DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE GULZIG?

EEET je al te graag lekkers? Heb je een zwak voor roomtaartjes, bonbons en chocolade? Als je dan ook je bord spinazie wilt leegeten, zien we wel door de vingers. Wil je echter heel de taart alléén opsmullen en niets voor je broers en zusjes laten, dan roepen we: foei, gulzigaard!

1 Krijg je kippevel als je hoort dat het lekkere eten wel ooit zal vervangen worden door kleine, smakeloze tabletjes?

2 Snoep je de hele dag?

3 Wanneer je voor straf geen dessert krijgt, ben je heus erg ongelukkig?

4 Weet je graag op voorhand wat de pot kookt?

5 Kan men je blij maken met een zakje bonbons, een reep chocolade en eet je alles dadelijk op?

6 Neem je meer dan eens van het gerecht dat je graag lust en schep je je bord boordevol?

7 Gebruik je je zakgeld bijna altijd om snoep te kopen?

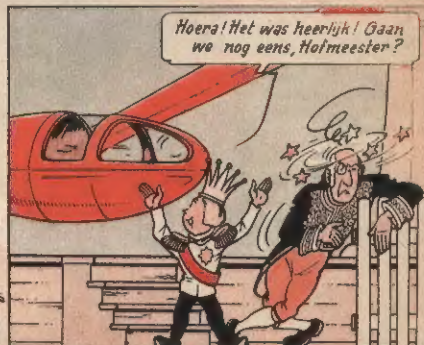
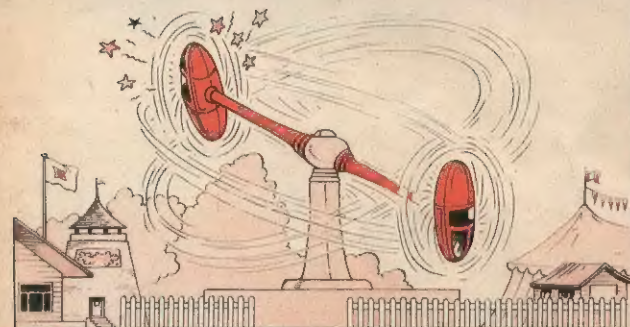
8 Kan men van jou alles verkrijgen als men je iets lekkers belooft?

9 Voel je je na een rijkelijk maal zo gelukkig en welgedaan als een koning?

10 Ben je van mening dat lekker eten iets van de beste dingen is die het leven te bieden heeft?

Totaal

DOOR WILLY VANDERSTEEN

GREY OWL

door ED. AIDANS

Men gelooft niet meer aan sprookjes
En nochtans...

Er was in het oude Engeland een jongen die door zijn twee tantes werd opgevoed. In de heldere ogen van Archibald Stansfeld Belaney lag een dromerige blik. Hij wou trapper worden in Canada... En deze geschiedenis is wonderbaar, want hij werd trapper!

Op zekere morgen in het jaar 1904, langs de spoorbaan van Latchford naar Cobalt...

Hij ging naar Te-magami. We kunnen hem meene-men...

Hij is slechts bewusteloos. Wat doen we er mee?

Enkele uren later...

Wij hebben je meegenomen met het bootje!... En drink nu maar gauw dit kommetje soep uit!

Weldra voelt de jongen zich beter...

Ik heet Archibald Belaney. Mijn vader was een vriend van Buffalo Bill en ik heb van hem mijn zin voor avonturen geërfd...

Die erfenis is niet zeer belangrijk!

Verdorie, neen! Maar, ik kon niet rusten alvorens ik van mijn tantes, die me hebben opgevoed, de toelating kreeg om naar hier te komen. Ik werkte te Toronto toen de dagbladen het nieuws publiceerden van de ontdekking van de kobaltmijnen...

En je dacht meteen dat je fortuin gemaakt was?... Ha! Ha!

Neen, toch niet! Ik dacht dat men hier misschien dragers kon gebruiken...

Ja. Maar geen kinderen...

Ik zal me even voorstellen: ik heet Jesse Hood. Voor het ogenblik ver-deel ik de kobalt-mijnconcessies en deze twee Indianen helpen me daarbij...

De oude is een Sioux. Hij heet «Morgen en Avond». En ik vermoed dat bij menig Yankee heeft gescal-peerd. De jonge heet Michiel, het is een Ojibway. De beste roeier van het district...

Ned, zo noem ik de oude Indiaan, is 70 jaar oud en Michiel is er amper 30. Ze zijn samen een hele groep «Mounties» waard! Ze mag hier blijven en het vak leren!

Archie laat de gelegenheid niet voorbij gaan. Onder de directie van Michiel wordt hij weldra een uitstekend jager en een goed roeier.

Maanden gaan voorbij, de winter komt...

Je leertijd is voorbij. Nu kan je schieten, dragen, roeien en je weg vinden...

Dank je, Michiel! Toen ik nog een kind was bewonderde ik de Indianen reeds zonder eigenlijk goed te weten waarom. Nu weet ik waarom ik van hen kan houden!

Negen jaar gaan voorbij, Archie wordt een bekend trapper. In 1914 neemt hij dienst in de «Fire Rangers» die de bosbranden moeten bestrijden...

Maar er wordt gevochten in Europa en Archie wordt soldaat. Hij wordt zwaar gekwetst en door gasvergiftiging getroffen...

In 1917 wordt hij gereformeerd en naar Canada terug gestuurd. Daar zijn heel wat dingen veranderd sinds zijn vertrek...

(1) De Blanken.

Men heeft overal banen getrokken en spoorwegen aangelegd. Mijn stam heeft reeds vijf maal zijn kamp moeten oprukken in twee jaar tijd... De Shag-a-nash (1) worden steeds gekker!

Dat weet ik al te best! Ik heb hen onlangs aan het werk gezien!

De wreedheden van de oorlog jagen Archie het woud in. Zijn natuurlijke neiging voor het leven in het woud, wordt zo sterk dat hij alle omgang met de Blanken vermijdt. Op een lentedag wordt hij door de Ojibways halfdood gevonden...

Hij mag in hun stam leven en hij tracht zo goed mogelijk Indiaan te zijn met de Indianen. Op zekere avond roept de hoofdman Archie bli zich...

Mijn zoon, jij hebt het uitzicht van een Indiaan, je spreekt onze taal, maar je kent onze mentaliteit nog niet.

Ik dank je, vader. Je hebt goed gesproken!

Onder de leiding van Neganikabu leert Archie alle boodschappen van de natuur ontcijferen.

Neganikabu heeft als totem de bever en hij vereert dit dier...

Respecteer deze «papoos» (1), mijn zoon. De zielen van de krijgers herleven in deze dieren. Je mag nooit een bever doden, zelfs niet wanneer je van honger sterft.

Op zekere nacht...

Kom nader!

U heeft me een Bleekgezicht toevrouw. Ik geef u een Indiaan terug. Hij is nu waardig een Ojibway te worden!

Archie treedt in de kring van de ouden...

Mijn zoon, je hebt een nieuwe naam verworven. Voortaan zul je «Wa-sha-quon-asin» heten (1).

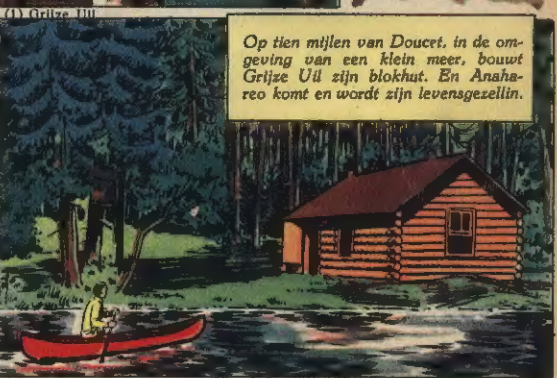
(1) Kleine mensen.

Archibald Stansfeld Belaney bestaat niet meer: Grijsje Uil werd geboren. Voortaan beschouwt hij zijn rasgenoten met onverschilligheid. Hij verkoopt hen pelsen. Onder zijn schoten vallen talrijke peladieren...

Op zekere morgen in het jaar 1925 ontmoet Wa-sha-quon-asin, aan boord van een rivierschip een jonge Irokese: Anahareo, bijgenaamd «Pony».

Zoals alle trappers zoek ik een ideaal jachtgebied dat nog niet door de anderen werd ontdekt. Wanneer ik dat gevonden heb zal ik een hut bouwen en dan schrijf ik je!

Op tien mijlen van Doucet, in de omgeving van een klein meer, bouwt Grijsje Uil zijn blokhut. Anahareo komt en wordt zijn levensgezellin.

In het oerwoud moeten man en vrouw deszelfde inspanningen leveren: er is geen plaats voor zwakke mensen.

En op een lentemiddag...

Ja, Neganikabu zou het me nooit vergeven... Het spijt me je te omgoochelen, maar ik moet er mee voortgaan... Niet voor lang, wees maar gerust! Ik heb echter nog enkele schulden te betalen voor onze wintervoorraad...

De bomen staan weer in bloei... De vogelen zingen... Ik ben gelukkig dat het jachtseizoen weer achter de rug ligt: je hebt zoveel bevers gedood...

De volgende dag...

Bij die bevershut? Neen, kom laten we verder gaan!

Ziehier de laatste val...

Neen. Indien er een dier gevangen werd, kan het alleen maar gekwetst zijn...

Jammer genoeg...

De moeder is dood, en de drie kleintjes ook. Hier zijn de overlevenden.

We moeten ze redden! Het is onze plicht na hetgeen we ze hebben aangedaan!

Na een bewogen nacht, neemt de jager een grote beslissing...

Seder twintig jaar heb ik de dieren gedood zonder ervaring. Nu is het genoeg, ik zal nooit meer op beverjacht gaan!

Je hebt gelijk! We zullen desnoods wat zuiniger leven!

Dat is wel nodig, want stilaan geeft Griize Uil het jagen op. Op aanraden van de Indianen Micmac trekt het paar naar Frans Canada en bouwt een nieuwe hut bij het Berkenmeer...

En de bevers bouwen er eveneens hun nest!

Ze zijn weg... Het doet me toch leed... We waren zo vertrouwd met hun gezelschap...

We mogen niet egoïstisch zijn. Ze moeten ook hun leven kunnen leven op hun manier.

Plotseling...

De bevers hebben een tunnel geboord van hun nest naar het centrum van de hut. Voortaan kunnen ze voortdurend over en weer kruipen.

Intussen verkeert het jonge gezin in grote moeilijkheden. Op zekere avond...

Het gaat slecht! Wat kan ik doen om geld te verdienen?

Waarom zou je niet ons leven en dat van de bevers vertellen?

Ik heb hier in de oude boeken wat gevonden...

De kunst van het schrijven? Wel ja, er is niets aan verloren! Laten we het beproeven...

En Griize Uil tekent de oude Canadese legenden op en zijn avonturen met de bevers. Hij voegt er een vijftigtal foto's aan toe, en stuurt alles naar de uitgever van het weekblad «Country Life» in Engeland...

Alvorens naar het Berkenmeer terug te keren, doet hij enkele aankopen...

Een fles wijn, suiker voor mijn bevers, wat tabak... Hola, dat kan ik allemaal niet meer kopen!

Het geluk van de ene is het ongeluk van de andere!

Geef me een glas wijn en voor vijftig frank suiker... Mijn bevers zijn gulzig!

Op Engeland kennen de artikels van Grey Owl (Griize Uil) een enorm succes.

Heb je dat verhaal van de bevers gelezen? Dat is een wonderlijke geschiedenis, nietwaar!

Inderdaad! Eindelijk een schrijver die iets weet te vertellen over die dieren!

Aangemoedigd door dit succes, schrijft de gewezen trapper een boek. Op zekere morgen...

Archie! De bevers zijn verdwenen!

Ik weet het, Pony... Toen ik ze gisteravond riep, kreeg ik geen antwoord... waarschijnlijk werden ze gevangen...

We zouden een reserve moeten kunnen inrichten waar de bevers vrij kunnen leven en waar ze voedsel en bescherming vinden...

Nadat ze over hun eerste ontvochteling heen zijn, besluiten Grijsje Uil en Anahareo andere bevers te adopteren. Een vriend bezorgt er hen een...

En Grijsje Uil bevrijdt een andere bever uit een val...

En er ontstaat een nieuwe vriendschapsband...

AAH-WEE... AAH-WEE

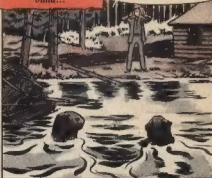

We zullen je 'Jelly-Roll' noemen, luitje! Welkom aan het Berkenmeest...

Het diertje is goed genezen. Zijn pootjes waren gebroken en zijn huid ernstig gekwetst.

Ik kan het haast niet geloven! «Raw-Hide» is een taal dier!

Grijsje Uil werkt zonder verpozen aan zijn boek «De Laatste Orens». Op zekere dag...

Kijk, een hut!

Mijnheer Belaney, waarschijnlijk? Mag ik me even voorstellen: Campbell, de publiciteitsdirecteur van de nationale parken. Mijn helper en ik komen je bever fotograferen...

Onze bevers zijn reeds met tweentwintig op dit ogenblik!

Dea te beter!

Ik heb veel over je en over je plannen gehoord. De regering heeft besloten de bevers met uitsterven bedreigd, te beschermen.

Ik moet je een onderkomen en alle faciliteiten aanbieden in een van de parken van het Dominion. Jij zoudt met verschillende jachtwachters over het welzijn van een hele kolonie bevers moeten waken.

Dat aanvaard ik graag! Maar hoe is men op dat idee gekomen?

Je bedoelt waarom men jou heeft uitgekozen? Je bent te nederig, vriend! Je reputatie als verdediger van de bevers is reeds algemeen verspreid...

En deze ontmoeting betekent een ommekeer in het leven van Grijsje Uil. Op 31 oktober 1931 verhuist Anahareo, Jelly-Roll, Raw-Hide en hijzelf naar «Beaver Lodge» (1), in het nationaal park Prins Albert. Daar kunnen de bevers rustig leven onder bescherming van Wa-sha-quon-ash.

In Canada en in Groot-Brittannië worden de boeken van Grijsje Uil met groot belang gelezen. Zijn «Verhalen uit de Verloren Hut», zijn «Man en de Dieren», en de «Avonturen van Sajo en het Beversolk» kennen een enorme bijval.

Van 1935 tot 1937 geeft Grijsje Uil op eigen verzoek een reeks voordrachten in de Oude Wereld. Op zekere avond te Londen...

Mijnheer Grey-Owl, zoudt u me even op straat willen volgen en een paard strelen?

Waarom?

Wel, dan zou ik een mooie foto kunnen maken... De mensen houden van sentimentele foto's met dieren!

Ja?... Wel, vriend, ik raad je aan er zo vlug mogelijk van onder te tuizen! Wanneer ik een paard streel, dan is het niet voor het genoegen van een fotograaf!

Zelfs de koninklijke familie vraagt Grey Owl in Buckingham Palace een voordracht te willen geven... De beschermers van de bevers aanvaardt deze uitnodiging met groot genoegen.

In de lente van het jaar 1938 telefoneert Grijsje Uil op een avond. Hij lijdt aan een zware longontsteking...

Loop snel naar het huis van de bever: Grijsje Uil is ernstig ziek!

De volgende dag, 13 april 1938; vertrekt Belaney naar de eeuwige jachtvelden. De vader van de bevers is niet meer, maar zijn kleine beschermelingen kunnen, dank zij hem, verder in vrede leven.

Einde

(1) Het huis van de bever.

VERBOOD

Ribero, leider van de expeditie, gaf de vogelvrijverklaring

Onder de leiding van Ribero werken de negers als mieren. Het struikgewas is minder dicht wat toelaat vlugger te marsjeren...

Uit verschillende, bijna onmerkbaar tekenen, leidt de chef van de expeditie af dat ze gevolgd worden.

Het is best dat ik er niet over praat en steeds op mijn hoods ben!

Teddy van zijn kant voelt hetzelfde gevaar maar spreekt er met niemand over.

Eensklaps blaast een Wogo-Yumbo neger in een schelp...

Zijn roep wordt beantwoord en het is net of de Wogo-Yumbo's scheppen er een heimelijk genoegen in de dragers schrik aan te jagen. Deze laatsten zien grijs en klappertanden van angst.

Sneller! Sneller! Goed bij elkaar blijven!... De blanken zullen jullie beschermen met hun geweren...

Mood! Het meer is niet ver meer af... Ik zie het reeds!

De tovenaars ziet dat die "zenuwoorlog" geen enkel resultaat heeft en daarom geeft hij het sein voor de algemene aanval...

Een regen van pijlen zoefst door het struikgewas...

...en een pijl treft Ribero in het been...

N ZONE

Tekst en tekeningen
door Frans Craenhals

den het bevel dwars door het woud te marsjeren...

Met vlug gebaar breekt Ribiero de pijl en trekt de twee stukken uit de wonde...

Teddy en professor Pierpont rapen de gewonde op en leiden hem naar een schuilplaats...

Achter die rotsblok, professor! Vlug! Vlug!

Dat is meer dan de vogelvrijverklaarden verdragen kunnen. Ze steken de armen in de lucht en vluchten, gillend van angst...

De professor legt vlug een verband. Teddy die op wacht staat schreeuwt plotseling:

WE ZIJN VERLOREN! KUK, GINDS...

Uit het struikgewas komen talrijke krijgers opdagen. De situatie van de blanken is hopeloos. De Wogo-Yumbe's halen de kring rond de safari nauwer toe...

Ken je het album « DE ZWARTE TALISMAN »? Een reeks boeiende avonturen van Teddy en Maggy in een geheimzinnig land.

ZIEHIER WAT ONZE TEKENAARS ZICH VOORSTELLEN ALS DE IDEALE VAKANTIE

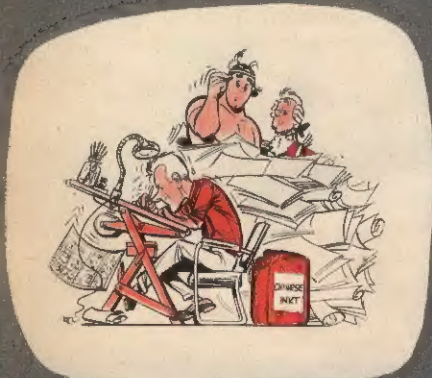
HERGE : « Het ideaal tijdens de vakantie is : RUST ! »

FRED FUNCKEN : « Hoe vakantie ?
Ouh ! Het knaelt net ! »

FRANS CRAENHALS : « Het ideale ! Tenen naar de natuur ! »

AL UDERZO : « Waarom, dat is voor mij de
ideale vakantie »

TIBET : « Een verblijf in Provence met een gitaar, een fosso en een paard. Meel lang zou dit
verblijf ochter toch niet mogen vazen want ik kan geen gitaar spelen, ik kan de fosso niet
spelen en ik kan niet paardrijden ! »

DROMMELS! WAT
EEN PRACHTIGE FIETS!

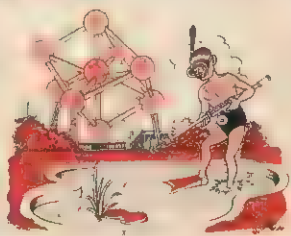
JA, DE NIEUWE FIETS VAN
MICK IS EEN WONDER EN ZO
LICHT ALS EEN PLUMPIE!

Dat kan niet anders,
het is een fiets
AJAX

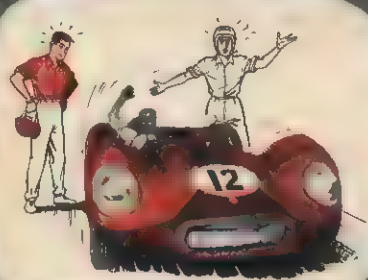
AJAX FIETS TYPE JUNIOR van 850 F. VOLWASSENEN 2.250 F. VERKRIJGBAAR OP AFBETALING — AJAX is het merk dat de fiets type
KUIFJE creëerde. M. Lemonnierlaan, 175, Brussel (tel. 12.08.70 - 12.62.30).

RAYMOND: "Ik wil graag in de buurt van Naturschap om heerlijke dagen te tilten van van toeristen, auto's en 'transistor radio's'!"

WILLY: "Ik wil graag in de buurt van Naturschap om heerlijke dagen te tilten van van toeristen, auto's en 'transistor radio's'!"

JAN GRATON: "In de wagen van Werson stappen en kilometers verslinden... Ieder zijn beurt, wat!"

ALBERT: "Wat is de ideale vakantie? Ik heb ieder jaar een ideale vakantie. Over het algemeen lange reizen naar Afrika, India, Nieuw Guinee, Tibet... Dit jaar... Pardon, het vertiokuur is daar, ik sluit mijn koffer en vooruit, zoals naar gewoonte naar de Belgische kust! In gezelschap van Dan Cooper, natuurlijk! Mij wil absoluut dat ik teken tijdens mijn vakantie!"

EDGAR P. JACOBS: "Vakantie, zou voor mij betekenen dat ik eindelijk op tijd zou klaar zijn met mijn tekenplaat, de tevredenheid van het gedane werk binnen de voorziene tijd. Maar helaas! Ik zal wel nooit vakantie krijgen!"

DE IDEALE VAKANTIE?
DAT IS

Jacques Martin

VICTORIA VERTELT...

In de Expo op de kustse auto's aan

BROOM!

publiff

Zijn jullie dan stekeblind?

Je moet goed op mijn witte stok letten drommels nog toe!

Lulster, ik heb een idee!

publiff

Fantastisch! Sedert ik mijn witte

stok verving door een reep chocolade

EXPO 58

zijn ze veel opletterder!

publiff

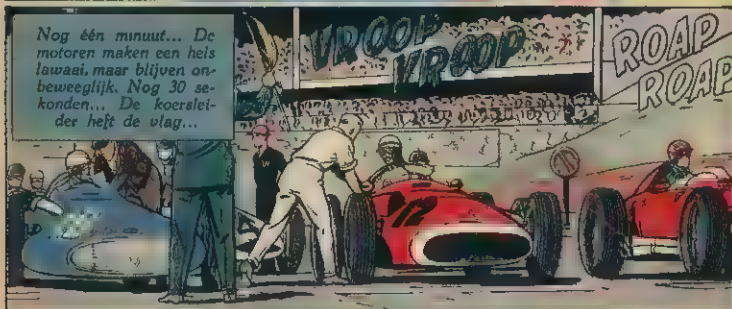

DE GROTE

Wie zal wereldkampion worden, Michel Vaillant of Steve Warson? Zij hebben beiden één wedst Francorchamps

Er blijven nog drie minuten voor het vertrektoegang. De wagens staan opgesteld volgens de resultaten die ze bij de proefritten hebben behaald. Op de eerste rij: Ollion, Collins en Michel Vaillant, op de tweede rij o.a.: Steve Warson en Berckmans. In het totaal zijn er vijftien deelnemers aanwezig. De koersleiders geven hun laatste instructies aan hun renners. Men wacht nu op het signaal om de motoren in te schakelen.

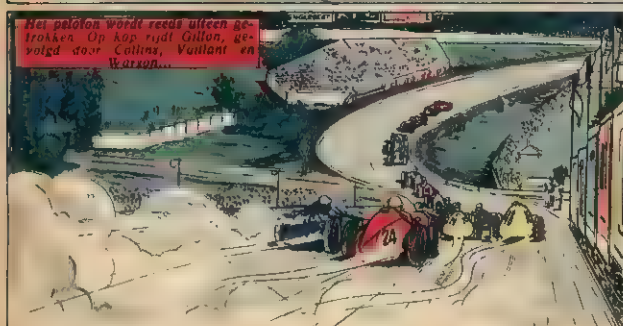
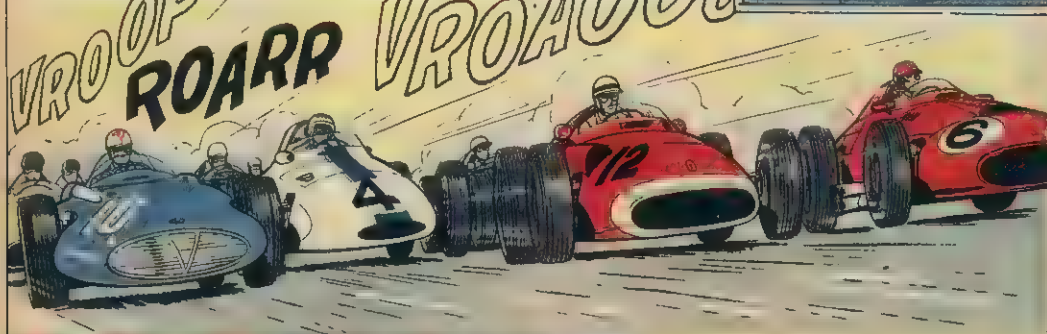
Nog één minuut... De motoren maken een heus lawaai, maar blijven onbeweeglijk. Nog 30 seconden... De koersleider heft de vlag...

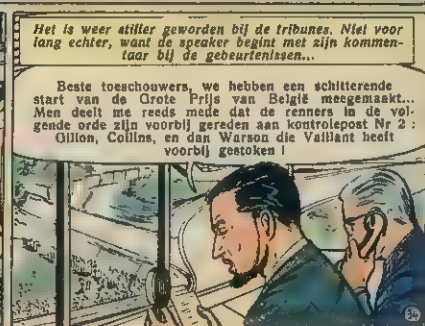
Michel kan zich beheersen, en rijdt niet achteruit, maar hij voelt een blik die op hem is gericht.

Enf... Vier seconden... Ollion is reeds 20 cm vooruit gereden... Twee seconden... Een seconde... De motoren maken nu een heus lawaai... en schieten de baan op!

Het peloton wordt reeds uiteen getrokken. Op kop rijdt Ollion, gevolgd door Collins, Vaillant en Warson...

Het is weer stiller geworden bij de tribunes. Niet voor lang echter, want de speaker begint met zijn commentaar bij de gebeurtenissen...

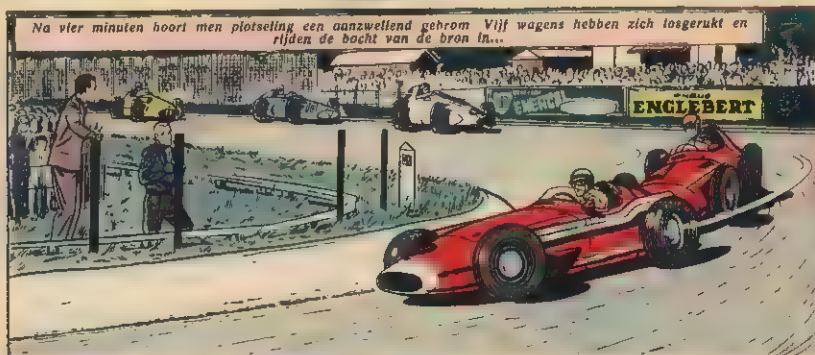
Beste toeschouwers, we hebben een schitterende start van de Grote Prijs van België meegemaakt... Men deelt nu reeds mede dat de renners in de volgende orde zijn voorbij gereden aan controlepost Nr 2: Ollion, Collins, en dan Warson die Vaillant heeft voorbij gestoken!

MATCH

DOOR

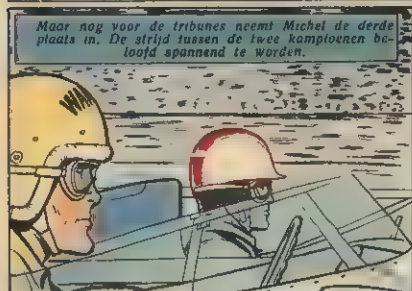
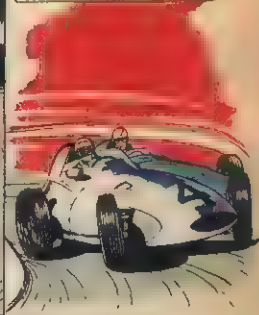
jean Graton

newonnen en beluisten nu de Grote Prijs van

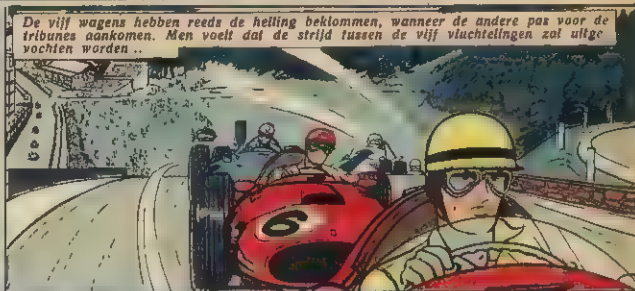

Na vier minuten hoort men plotseling een aanzwellend gehrom. Vijf wagens hebben zich losgerukt en rijden de bocht van de bron in...

Michel hangt in het wiel van Warson.

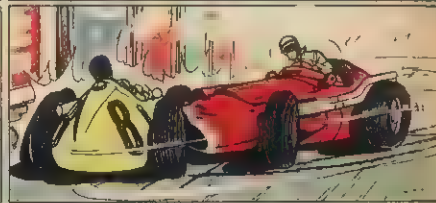
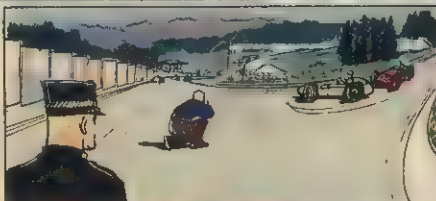

Maar nog voor de tribunes neemt Michel de derde plaats in. De strijd tussen de twee kampioenen blijft spannend te worden.

De vijf wagens hebben reeds de helling beklommen, wanneer de andere pas voor de tribunes aankomen. Men voelt dat de strijd tussen de vijf vluchtelingen zal uitgevochten worden...

Bij de tiende ronde hebben de vijf wagens hun voorsprong nog vergroot. Op kop rijden Collins, Warson en Vaillant. Op 100 meter volgen Giffon en Berckmans, maar het lot toont zich minder gunstig voor deze twee laatste. De vijftiende ronde dubbelt Berckmans Giffon, en dan zetten ze beiden een razende achtervolging in om hun achterstand te verminderen. Maar in de bocht voor de tribunes...

De reniers kruipten uit hun zwaar gehavende wagens. Berckmans eekste zich bij zijn tegenstander, die hij tot opgave heeft gedwongen.

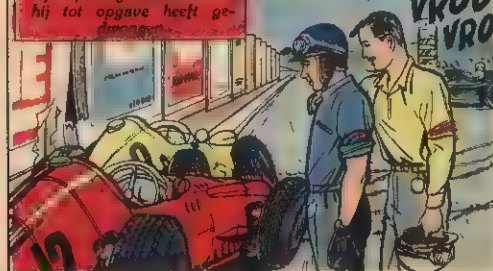
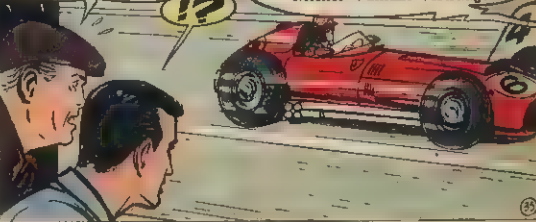
Het is wel jammer, ik had slimmer moeten zijn en je ontwijken...

VROO VROO

De drie mannen die op kop rijden hebben nu een ronde voorsprong op de andere wagens. Michel rijdt in eerste positie, maar bij de achttiende ronde

Wel? Wat? Alleen Warson en Collins? Waar is Michel gebleven?

Hallo! Hallo! Men deelde ons mede van controlepost Nr 6 dat Michel Vaillant vertraagt

(Woort voortgezet.)

HIJ HAD ALLES VOORZIEN...

VERHAAL
VAN GREG
GEILLUSTREERD
DOOR WILL

HEEL zorgvuldig scheurde mijnheer Precies een blaadje van de postkalender, plooidde het en schikte het netjes in de schuif van zijn bureau. Dan kuchte hij en heel de familie, mevrouw Precies, de twee zoonpjes en het dochtertje Precies en de hond Bastaard, spitste het oor, want als mijnheer Precies zo kuchte was er iets belangrijks op til.

Ik moet jullie even over de vakantie spreken, zo begon M Precies.

Daar ging het dus over! De hele familie schaarde zich rond het gezinshoofd. Ieder jaar werd het plan van de traditionele vakantiereis opgesteld door M Precies zelf die niets om het toeval overliet. Iedereen moest zich dat plan tot in de geringste details in het geheugen prenten.

— Ik heb een nieuw reisplan gemaakt, zo vervolgde papa Precies, terwijl hij een grote kaart op tafel openplooid. In drie dagen reizen wij naar een klein en charmant bergdorp. We komen terug in vijf dagen, wat ons toelaat een ommetje langs de kust te maken. We vertrekken donderdaagmorgen om vijf uur stipt.

— Vijf uur, riep madame Precies, dat is toch een beetje vroeg!

— Ik zou niet om vijf uur vertrekken als ik daartoe geen ernstige reden had. Ik heb de rit van de eerste dag tot in de geringste details bestudeerd en berekend. We rijden met een gemiddelde snelheid van 65 km per uur. Voor het ontbijt nemen we twintig minuten, voor het

middagmaal een half uur en s namiddaags juist twaalf minuten voor een roomijs of een glas water. Indien mijn plan stipt wordt opgevolgd, dan bereiken wij 's avonds het hotel waar wij het avondmaal nemen en waar ik kamers heb gereserveerd. Ik zal er de hand aan houden dat niemand van jullie het uurrooster in de war stuurt! Ik heb een hekel aan reizen waarin niet alles werd voorzien!

Mevrouw Precies, de drie kinderen Precies en de hond Bastaard bogen de neus. Ze hadden trouwens niets anders te doen, want papa Precies duldte niet dat men zijn plannen wijzigde. Er was op de vakantie-reis geen plaats voor fantasie of onverwachte avonturen en de vreugde van zo'n reis was dan ook eerder gelemperd.

★

Donderdag 's morgens, om vijf uur en één minuut, verdween de auto van de familie Precies om de hoek van de straat. Boven de vele koffers en pakken zag men het hoofd van de chauffeur, van mama Precies, de drie kinderen Precies en de snuit van Bastaard nauwelijks uitsteken.

In de Poststraat moest M Precies voor het rood licht stoppen.

— Ik heb dertien minuten per dag voorzien voor het stoppen voor de verkeerslichten en een gedwongen halte voor een overweg. We hebben voor de eerste dag zeven overwegen en het is natuurlijk mogelijk dat een van die zeven niet gesloten is als wij toekomen. Dat is trouwens niet zo erg, ik heb alles voorzien. Ik heb de gaskraan afgesloten, de elektriciteit afgezet, de waterkraan in de kelder dichtgedraaid en de nodige slappen gedaan opdat onze briefwisseling zou nagezonden worden.

— Ik heb dorst, zei Balthie Precies de oudste.

— Ik ook! verklaarde Bernard de tweede van de kinderen Precies.

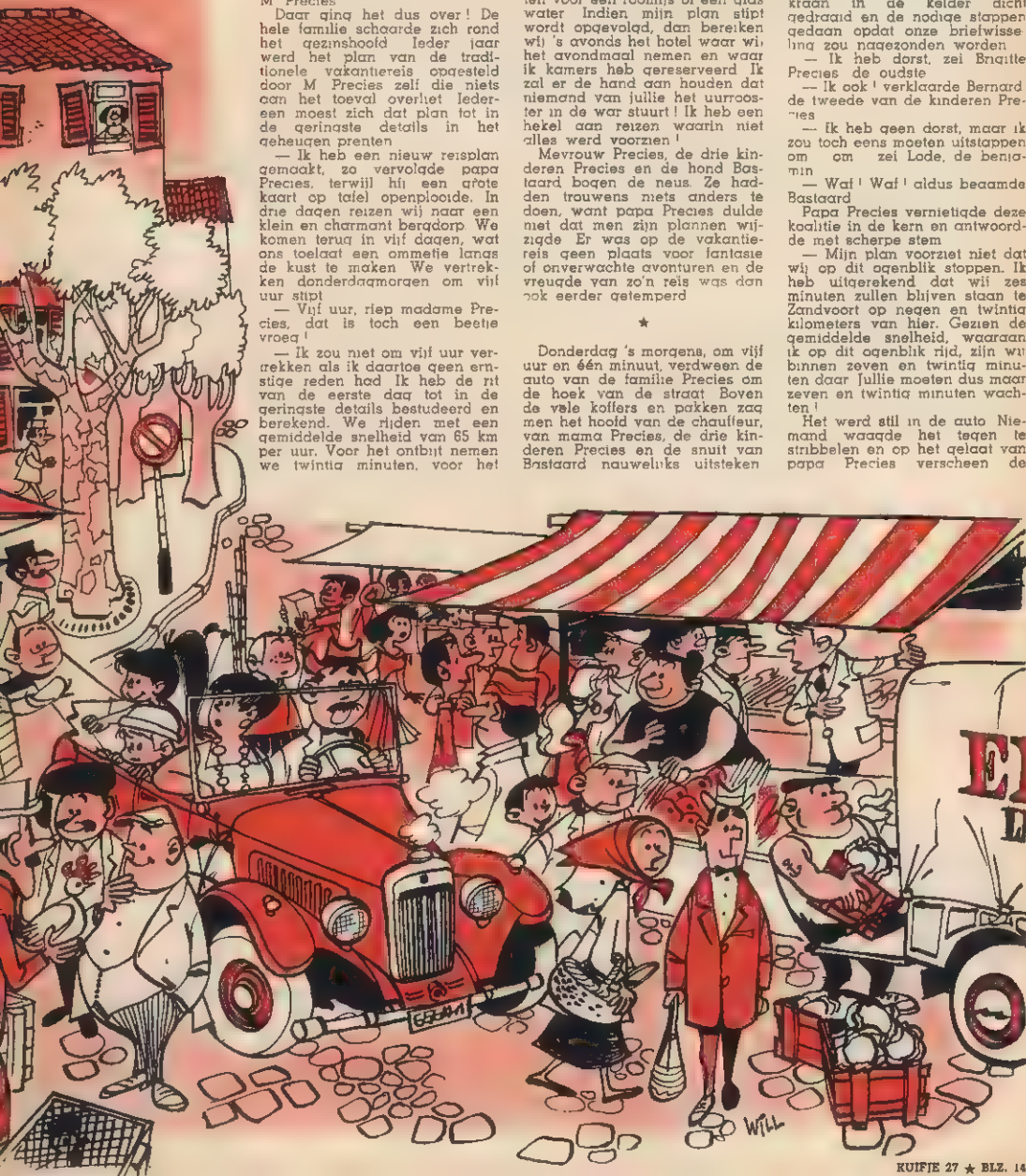
— Ik heb geen dorst, maar ik zou toch eens moeten uitstappen om om zei Lode, de beniamin.

— Wai! Wai! aldus beaamde Bastaard.

Papa Precies vernietigde deze kwaliteits in de kern en antwoordde met scherpe stem.

— Mijn plan voorziet niet dat wij op dit ogenblik stoppen. Ik heb uitgerekend dat wij zes minuten zullen blijven staan te zandvoort op negen en twintig kilometers van hier. Gezien de gemiddelde snelheid, waaraan ik op dit ogenblik rijd, zijn wij binnen zeven en twintig minuten daar. Jullie moeten dus maar zeven en twintig minuten wachten!

Het werd stil in de auto. Niemand waagde het tegen te strijden en op het gelat van papa Precies verschenen de

tevreiden uitdrukking van de strateeg die alles heeft voorzien en die door geen enkele gebeurtenis kan verrast worden

★

Stapvoets reed papa Precies over de Grote Markt van een mooi dorp, die vol kramen stond. Het was marktdag.

— Dat is ongehoord! riep M Precies woedend. In geen enkele qids heb ik gelezen dat het hier juist vandaag marktdag is! Het is zó dat de mooiste, tot in de puntjes gerealiseerde reisinplannen in de war gestuurd worden. Ik ben er van overtuigd dat we hier ten minste vijf minuten zullen verliezen! Het enige wat we kunnen doen, is deze namiddag niet stoppen voor een verfrissing, aldus hollen we de verloren tijd weer in.

— Maar ik MOET absoluut even uitslapen, riep de kleine Lode.

Papa Precies dwilde hard op het rempedaal.

— Het is goed, mopperde hij, we zullen hier stoppen. Ik betreur het diep dat mijn familie zo ongelukkig is! Waarom volgen jullie mijn voorbeeld niet! In het leven moet men alles voorzien, dat is het enig middel tot welzijn.

Het humeur van papa Precies werd er niet beter om toen mama Precies, die de uitgestrepte reisroute op de kaart volgde, zich verhaalde.

— Je doet het met opzet schreeuwde het gezinshoofd. Ik stel het plan op ik voorzie alles om mijn familie doet haar best om mijn plan zo goed mogelijk te dwarsbomen! Ik heb onze reisweg met blauw potlood op de kaart aangegeven. Je hebt die

lijn slechts te volgen. Als je een beetje oplet, kan je niet missen.

— 't Is toch jammer, zuchtte mama Precies. We zijn hier op twee stappen van een grote stuwdam en daar net reden we langs een middeleeuwse stad zonder er één oogslag op te werpen. Een bezoek zou nochtans zeer interessant geweest zijn.

— Neen! Neen! Dat duurt veel te lang en bovendien heb ik zulks niet voorzien! We bezoeken slechts de plaatsen die ik goed ken, zodoende weet ik waarom me te houden en kan ik juist berekenen hoeveel tijd dat bezoek in beslag neemt!

★

Om negentien uur en twaalf minuten stapte de auto van de familie Precies voor hotel Britania.

— Ik ben tamelijk tevreden, zei mama Precies. We hebben slechts enkele minuten vertraging op ons uurrooster. Gelukkig dat ik alles had voorzien en dat ik het reisplan dat door jullie lui men en grillen bedreef werd, op tijd in ere kon herstellen.

Papa Precies stapte de hall van het hotel binnen, gevolgd door mama Precies, de drie kinderen Precies en de hond Bastiaard, allen diep onder de indruk van de wuistheid, de nauwkeurigheid en het organisatorisch talent van het gezinshoofd.

— Ik ben mijnheer Precies, zei papa Precies tot de receptiëchiel.

— Zeer vereerd, mijnheer Wat kan ik voor u doen?

— Ons de kamers aanwijzen die ik hier heb aangevraagd.

— Zo 't is eigenaardig dat men me daarvan niet op de hoogte heeft gebracht.

De man verdween. Papa Precies stampte zenuwachtig met de voet op de grond, de rest van zijn familie bewaarde een serbiedig stilzitten. De chef van de receptie kwam terug in gezelschap van de directeur.

— Het spijt me erg, zei deze laatste maar wij hebben geen plaats voor u. We hebben van u geen brief ontvangen!

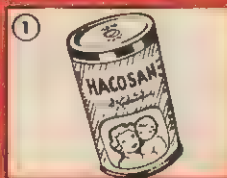
— Wat? Geen brief ontvangen? Dat is onmogelijk! Ik zal de naam van uw hotel goed onthouden, mijnheer. Ik heb een hotel aan zulke slordigheid! Hier zet ik nooit meer een voet.

Mijnheer Precies draande de en ging weg.

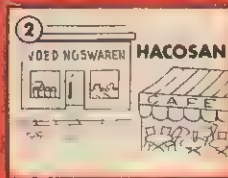
mama Precies, de drie kinderen Precies en de hond Bastiaard, deltau en waardig weer buiten. Papa Precies zag rood en hij moest zijn vest uitdoen, omdat hij het van louter woede veel te warm had gekregen. En toen hij zijn vest uitdeed, vielen er wel geteld zeven brieven uit zijn zak en deze brieven droegen de adressen van de zeven hotels die papa Precies de vorige maand had uitgekozen en waar hij voor zich en zijn familie kamers had aangevraagd. Die zeven brieven van papa Precies vielen op de snuit van Bastiaard en Bastiaard blafte luid alsof hij ze hoorde.

Nou was dat ook voor

GROTE GRATIS PRIJSVRAAG REBUS-HACOSAN

- A) Een vloeistof
B) Een vast lichaam.

- A) Verkocht in de herbergen
B) Verkocht in de goede kruidenierswinkels.

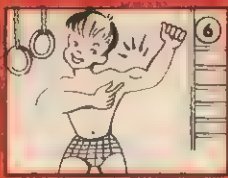
- A) Een Zwitsers produkt
B) Een Japans produkt.

- A) Een triestige jongen
B) Een vrolijke jongen.

- A) Juiste spelling
B) Foutieve spelling

- A) Hij drinkt HACOSAN
B) Hij drinkt geen HACOSAN

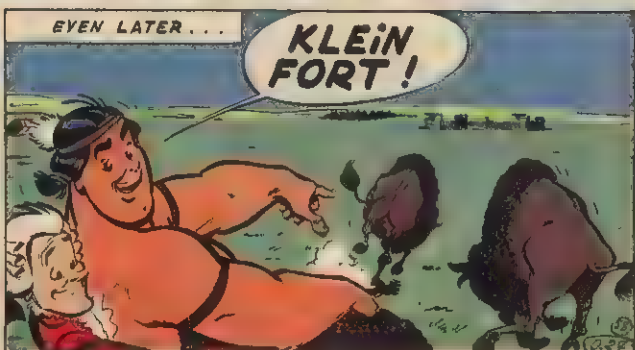
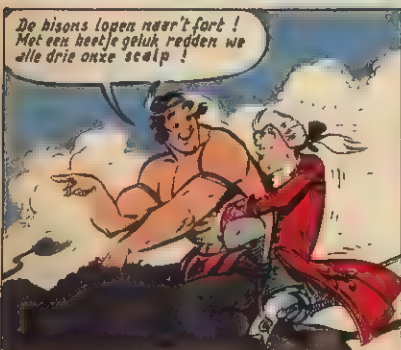
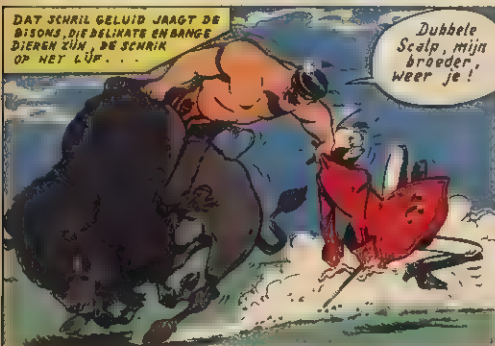
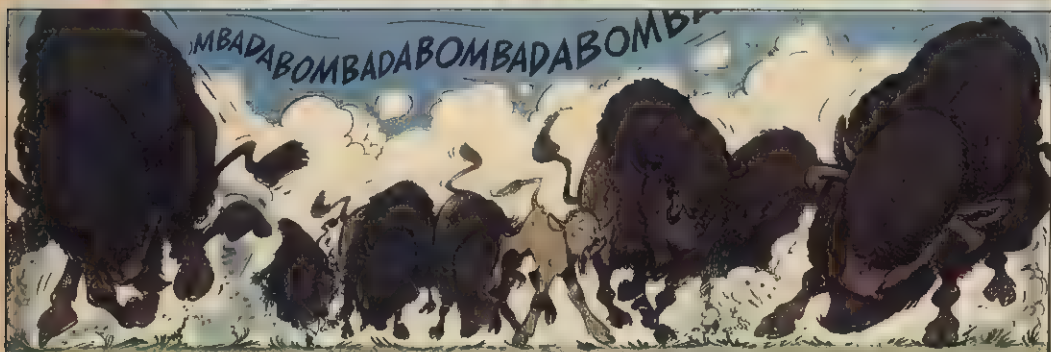
REGLEMENT VAN DE PRIJSVRAAG :

Kijk goed naar ieder beeld en beantwoord de twee vragen die er onder staan als volgt : het antwoord op beeld 1 is A of het antwoord op beeld 1 is B, enz., voor de vijf andere prentjes. Zond je antwoord aan COBEL-MEX, Sint-Michielslaan, 103, te Brussel. Je krijgt een mooi geschenk indien je de zes vragen van de rebus juist beantwoord hebt.

HOEMPA PA DE

Om te ontsnappen aan de wrede Platvoeten, verberge

ROODHUID

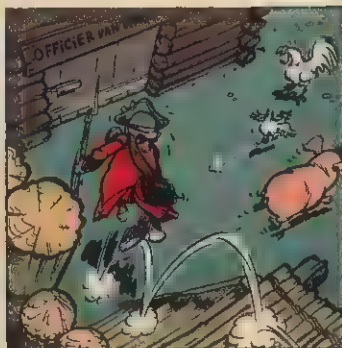
TEKST

TEKENINGEN

Hoempa Pa en zijn vriend zich tussen de bison...

TE KLEIN FORT...

Wat? Een kudde?
Blaas het alarm! Iedereen
op de bres!

ENKELE OGENBLIKKEN LATER...

Heren, u bekoogt er zich over dat u nooit uw wapens
kon gebruiken en dat ze hingen te roesten. Thans kan u de
verloren tijd inhalen. Schiet de kudde die van plan is ons
overkoop te lopen, glad neer!

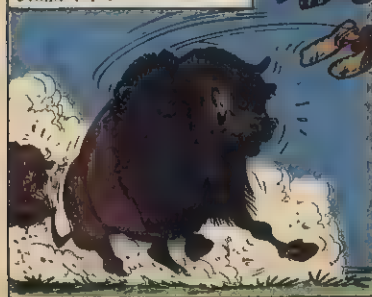

VUUR!

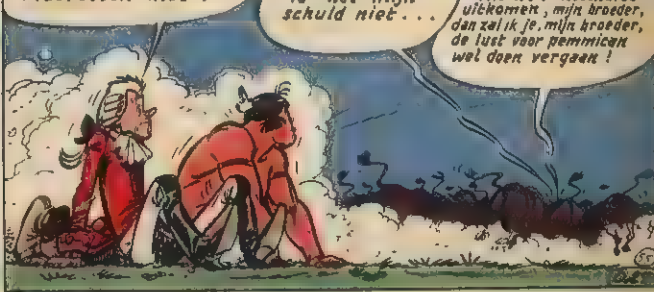

Foei!
Zoveel stof
maken!

ALS DE BISONEN DE ONTPLOFFING
HOREN, BLIJVEN ZE STOKSTIJF
STAAN...

De kudde maakt een halve
draai en neemt de
Platvoeten mee!

Ditmaal
is het mijn
schuld niet...

Als we er heelhuids
uitkomen, mijn broeder,
dan zal ik je, mijn broeder,
de lust voor pemmican
wel doen vergaan!

Tekst van J.-M. Charlier

Geillustreerd door Ref

COCHISE!...

In de hoop een bloedige strijd tussen de pioniers en de Apachen te vermijden, rijdt Steve Howard naar het kamp van de Apachen om er met Cochise te onderhandelen. Onderweg ontsnapt hij aan een aanslag.

DE bleke zonneschijf kwam uit de nevel te voorschijn als de verkenners dwars over de slerre galoppeerde. Totnogtoe had de nacht hem voor het waakzaam oog van de Apachen verborgen maar nu het dag werd zou hij heel spoedig ontdekt worden. Hij nam daarom enkele voorzorgsmaatregelen. Om de Indianen vertrouwen in te boezemen, moest hij ongewapend naar hen toekomen. Hij stopte dus voor enkele magere lorkebomen. Op een heuvel een enorme kaktus, die een prachtige uitkijkgast vormde. Howard gespte zijn gordel waaraan zijn Colt bengelde los, haakte zijn Winchester van de zadeldknoop, wikkelde de wapens in zijn poncho en verborg ze tussen de takken van een lorkeboom. Hij brak een dode tak af en knoopte zijn wit zijden halsdoek aan een uiteinde. Met dit gelmprovisieerd vaandel zwaaiend reed hij verder. Hij reed langzaam en rustig en de wind deed zijn wimpel flappen. Er was geen enkel Indiaan te bespeuren, alhoewel Steve af en toe de indruk had dat men hem be-

spiedde en volgde. Nu en dan riep hij luidekluis en de echo van zijn kreet weergalme van rotswand tot rotswand. Vele uren reed hij aldus en het werd ondraaglijk heet. Plotseling zoefde er iets langs zijn oren en plantte zich met doffe slag in een dode boomstam op zes stappen voor hem. Steve stopte onmiddellijk en staarde naar de lange met bonte pluimen versierde pijl die nog trilde. Zijn hart bonste in zijn borst.

Langzaam stak hij de armen op en zwaaiende met zijn witte wimpel en tegelijkertijd keerde hij zich in de richting van waaruit de pijl gekomen was. Hij zag de Apachen. Ze waren met een dertigtal en zaten roerloos als tempelbeelden op hun kleine paarden met lange manen. De zon deed hun koperen en glazen armbanden schitteren en de lange adelaarspluimen waarmee hun gitzwart haar was versierd, wiegden in de wind. Op het ogenblik dat Steve zich afvroeg waarom ze niet op hem toesnelden, hoorde hij een steen van de rotswand glijden. Hij keerde zich om en zag andere silhouetten die als

Chinese schaduwbeelden op het diepblauw van de hemel stonden afgetekend. Hij begreep ogenblikkelijk dat hij omsingeld was.

— Cochise! Ik wil Cochise, de grote sachel, spreken!

Om de paniek die zich van hem meester maakte te overwinnen, riep hij in hun dialect en zwaaiende hij opnieuw met zijn witte vlag.

Plotseling weerklonk er een scherpe kreet. Dat was het signaal tot de aanval. De oorlogskreet van de Apachen galme over het land en de krijgers kwamen te midden van een grote stofwolk op hem afgestormd.

Howard wachtte roerloos en plotseling vormde de huilende massa een enge kring rond hem. Thunder steigerde en hinnikte woedend. Howard riep, stak de armen omhoog en trachtte zijn paard, dat hij tussen de koeien gekneld hield, te bedaren. Een koperkleurige gestalte zat met één machtige sprong plotseling achter hem op het paard, een arm slingende zich rond zijn nek en neep zijn keel haast toe. Een zware tomahawk draaide boven zijn hoofd en instinktelijk trachtte hij zich met beide handen te beschermen. Er volgde een zware slag, het was net alsof zijn schedel barste en een hevige pijn doorploegde hem van het hoofd tot de voeten. Hij trachtte zich nog een ogenblik te houden, maar dat gelukte hem niet. Zijn lichaam werd slap en hij zonk in een eindeloos diepe, zwarte kuil.

★
HOWARD had de vreselijke indruk dat al zijn ledematen uit elkaar gerukt waren, zijn hoofd deed zo'n pijn, was leeg en woog zwaar als een blok lood. Hij voelde dat hij tegen de lauwe flank van zijn paard gebonden was, maar het duurde lang vooraleer hij er zich rekenschap van gaf dat men hem langs een smal rotsachtig pad de bergen introk. Iedere hoefslag van het paard dreunde in zijn schedel na als een zware hamerslag. Zijn gelaat was opgezwollen en bedekt met een dikke laag stof.

Hij deed een haast bovenmenselijke inspanning om zijn gedachten samen te rapen en de situatie te overschouwen. Voorzichtig keek hij van onder zijn oogleden om zich heen. Voor hem en achter hem reden de Indianen op een rijtje. Een van hen, waarschijnlijk de man die op zijn paard was gesprongen, had Thunder bij de leidsels gegrepen en trok het paard mee. Van zijn aanvalster zag Steve niets dan de brede koperkleurige rug en de pijlkoker die daarop bengelde. Te oordelen naar het roze licht waarin het landschap baadde en de dansende schaduwen op de rotsflanken langer maakte, moest het avond zijn. De verkenners was dus heel de dag bewusteloos geweest en ongetwijfeld had de avondkoele hem weer bij kennis gebracht. De troep Apachen was in de loop van de dag aangegevoerd.

Waarheen reden ze met hem? In ieder geval hadden ze hem niet ter plaatse gedood en gescapend

Waren ze onder de indruk van zijn kreten en wilden ze hem naar Cochise leiden? Hadden ze het inzicht hem aan de folterpaal te binden of plechtig ter dood te veroordelen? Op dit moment was het onmogelijk hun ware bedoelingen te raden.

Ze waren op de kruin van de rots gekomen en de ruiters kozen een smal pad gewurmd tussen twee enorme granietrotsen. Heel lang reden ze door die nauwe en donkere bergengte, dan steeg er vooraan in de rij een langgerekte gehuil op. Dat was beaist een afgesproken sein want het werd met dezelfde kreten beantwoord. Het enge pad mondde uit op een uitgestrekt plateau, dat te midden van hoge bergen lag. De verkenners waagde het even rond te zien... Hij zag talrijke tipi's naast elkaar opgesteld. De Indianen zaten rond kampvuren waarvan de rook recht en bijna roerloos in de rustige avondlucht opsteeg. Rechts van hem honderden paarden die elkaar verdrongen om van het koele water van een bergbeek te drinken, die dwars door het reusachtig kamp vloede. De angst snoerde Howards keel toe. Duzenden Indianen waren daar verzameld! Gehuld in bontgekleurde dekens praatten de krijgers met elkaar terwijl de squaws stilzwijgend het eten kookten en half naakte kinderen in het stof stoeiden.

Toen de ruiters naderden steeg er een vreselijk lawaai op. Gillend kwamen vrouwen en kinderen toegelopen. De mannen volgden statig. Toen de koperkleurige massa de gevangene ontdekte, bereikte het tumult zijn hoogtepunt.

— Ter dood! Ter dood! werd er geroepen en enkelen trachtten de gevangene van zijn paard te rukken.

De ruiters hielden de menigte op afstand en baanden zich met rustige zekerheid een weg door die menzenze. Vluggen reden zij op een open plaats toe te midden van het reusachtig kamp. Afzijds van de andere tipi's, hoger, ruimer en fraaier versierd, stonden de tenten van de leiders. Voor deze tenten reusachtige, fantastisch gesneden en geschilderde totems.

Een twintigtal Apachen met prachtige pluimen op het hoofd zaten in een cirkel gehuld rond een kampvuur. Toen zij de ruiters zagen naderen stonden ze op. Een van deze Apachen domineerde de anderen door zijn indrukwekkende gestalte. Steve herkende deze man met een oogopslag.

Het was Cochise.

Volgende week
DE DOOD VOOR OGEN

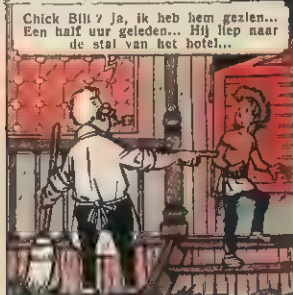
DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TEBET*

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

Black Skelett, een gevaarlijke bandiet die bij toeval door Kid Ordinn werd gevangen genomen, kan uit z'n cel ontsnappen

De volgende morgen..

Chick Bill? Ja, ik heb hem gezien... Een half uur geleden... Hij liep naar de stal van het hotel..

Ga je weg?

Ja, ik ga wat patrouilleren in de omgeving. Misschien heb ik het geluk Black Skelett weer bij de lurven te vatten!

Mag ik je vergezellen?

Nee, want ik vrees dat die bandiet geen grapjes maakt met zijn Colt. Het is beter dat jij hier blijft, bij Dog Bull en Kid.

Wees voorzichtig!

Wanneer Chick Bill alleen gevaar wil trotseren, ik ziek zijn van onrust. Waarom is Black Skelett niet over grans gevlucht? Dan moesten Mexicaanse politiemannen hem maar vatten!

GEEN CENT, HEB JE DAT VERSTAAN? Je bent zo onbeschaamd als je dwaas bent! HEB JE DAT VERSTAAN?

Baas, wees nu redelijk!

Wat gebeurt er, sheriff?

Wat er gebeurt? Wel, deze nietsnut komt de premie oplossen die uitgelooft was voor het vatten van Black Skelett!

Ik heb hem toch naar hier gebracht. Ik wil beloofd worden!

Goed, ik zal desnoods uit mijn eigen zak wat bijleggen, maar ik verzeker je dat met die premie de mooiste begraving van heel Arizona zal moeten betaald worden, want indien je nog twee seconden aandringt...

Je moet niet aandringen, Kid! De sheriff heeft altijd gelijk!

Hij heeft wat hard genepen.

Maar ik zal hem bewijzen dat ik recht heb op de premie. Ik heb dat geld trouwens nodig om visgerief te kopen... Ik zal Black Skelett opnieuw gaan vangen!

Jij ook?

Niet ver daar vandaan...

De bank? Hierlangs, vreemdeling. Het is dat groot gebouw. Als je moet wat afdalen, haast je dan want ze zullen weldra sluiten.

En of!

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE KATOLIEKE REFORMATIE

KARDINAAL MATHIEU, historicus uit de vorige eeuw, schreef dat de Kerk steeds overleefde alhoewel zij altijd bedreigd werd en haar geschiedenis een aaneenschakeling van dood en wedergeboorte is.

De Kerk, diep geschokt door de Lutheraanse, de Calvinistische en Anglikaanse hervormingen die haar de helft van haar gelovigen ontrukte, begon met hervormingen in eigen schoot. Dat was de contra-reformatie.

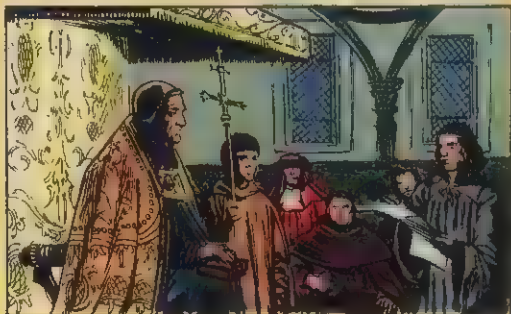
3. — DE JEZUIETEN

DE Jezuïeten leggen slechts definitieve geloften af als zij 33 jaar zijn. Zij gehoorzamen hun oversten en de paus blindelings en strijden voor de Kerk met woord en pen. Door hun universiteiten en colleges hadden zij een grote invloed op het onderwijs. Zij vertrokken als missionaris naar China, Japan, naar Indië en Amerika.

1. — DE H. IGNATIUS VAN LOYOLA

DE hervorming van de Kerk of contra-reformatie, werd voorbereid en vergemakkelijkt door de vernieuwing van het kloosterleven. De H. Theresa van Avilla vernieuwde de Karmelieten-orde. Een Bask, eveneens van adellijke afstamming, was de stichter van de Jezuïeten. Te Pamplona vocht hij als officier tegen de Fransen, werd gewond en tijdens z'n gedwongen rust mediteerde hij en kwam tot het besluit « soldaat van Christus » te worden.

4. — HET CONCILIE VAN TRENTE

DE opvolger van paus Leo X was Adriaan VI, de enige Nederlandse paus uit de geschiedenis. Adriaan Floriszoon uit Utrecht, die professor aan de hogeschool van Leuven was. Hij begon de contra-reformatie. Het duurde echter lang alvorens er een concilie bijeen geroepen werd. Ten slotte vond dit plaats te Trente in 1545. De werkzaamheden werden pas afgesloten in 1563.

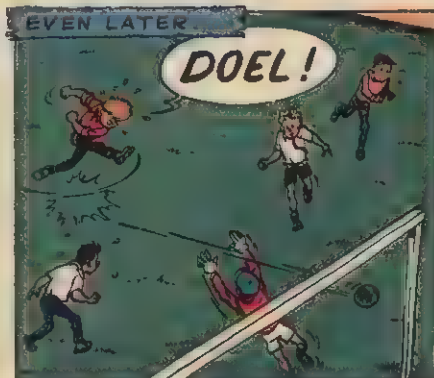
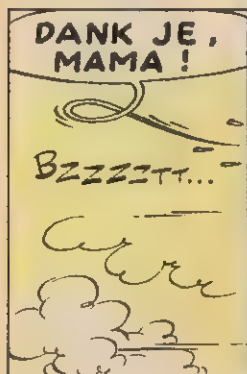
2. — SOLDAAT VAN CHRISTUS

IGNATIUS ging naar Monseraat om er zijn wapens aan O.L. Vrouw op te dragen, deed borte in het stadje Mansera en studeerde te Parijs. Het is daar dat hij, samen met enkele vrienden, in 1534 op Montmartre (komt van Mont des Martyrs = Martelarenberg) de eed aflegt zich helemaal in dienst te stellen van Christus. Ignatius stichtte dan een kloosterorde op militaire leest geschoeid en bestuurd door een generaal. Zij heette « Societas Jesu » afk. S.J. In 1540 keurde Paus Paulus III deze orde goed.

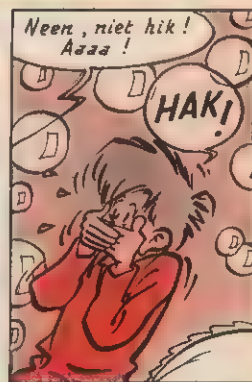
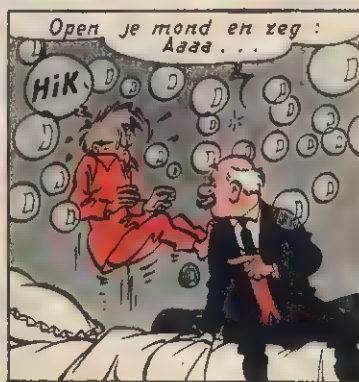
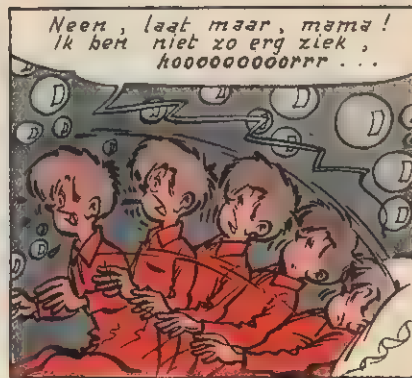
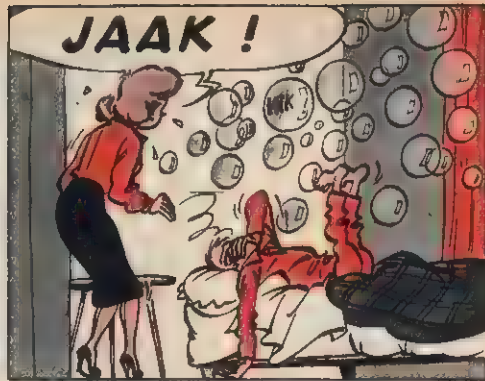
5. — DE CONTRA-REFORMATIE

HET Concilie van Trente legde o.m. de definitieve Latijnse tekst van de Bijbel vast, herstelde de tucht in de rangen van de geestelijkheid en trachtte de misbruiken af te schaffen. Het Concilie (van het Lat. concilium = vergadering) besloot seminaries te stichten om de geestelijkheid op te leiden en publiceerde een catechismus om het godsdienstonderwijs, verstrekt aan de gelovigen, te vergemakkelijken. Op school zouden de kinderen bij middel van vraag en antwoord alles leren wat zij over de katholieke godsdienst moesten afweten. Deze godsdienst zou uitgedragen worden naar tot dusver onbekende landen.

DE VOLGENDE MORGEN...

Je geeft hem afwisselend
magnesiumsulfaat en
houtsuik
en dat drie of vier
keren per dag !

Het zal misschien
moeilijk zijn want
magnesiumsulfaat
smakt
VRESELIJK SLECHT.

TWEE UREN LATER...

Wees moedig, mijn kleine 'bengel'.
Mama zal je genezen !

Een lepeltje
voor papa...

Hik

Een lepeltje voor
mama...

**IK BEN
ZIEK !**

AVONDS

Ik ga even
kijken hoe
Jaak het maakt !

He, wat is dat ?

Maak jij die zeepbellen,
zeg ?... Mijn trucje
heeft goed gewerkt. Je
ziet er keus ziek uit !

Jammer ! De leraar
wiskunde was even-
eens ziek en we zijn
naar de dierenkliniek
geweest. Het was
reuzeleuk !
Zonde dat jij de
apen niet gezien
heeft !

Echt grappig !

Oei !

Hallo, dokter. Ik geloof dat de ziekte
van Jaak besmettelijk is, want zijn vriend
Rik vertoont dezelfde ziektesymptomen !

Blub !

Hik !

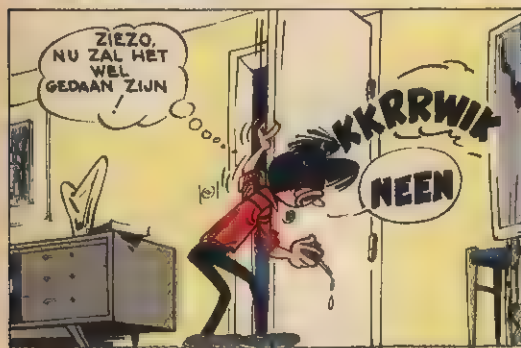
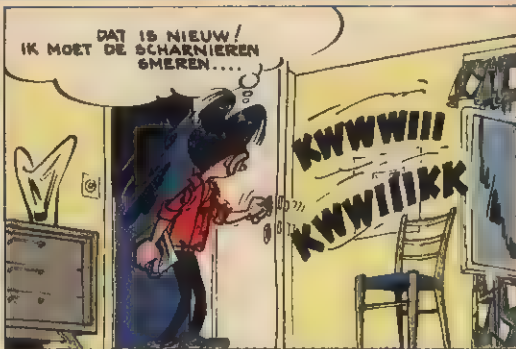
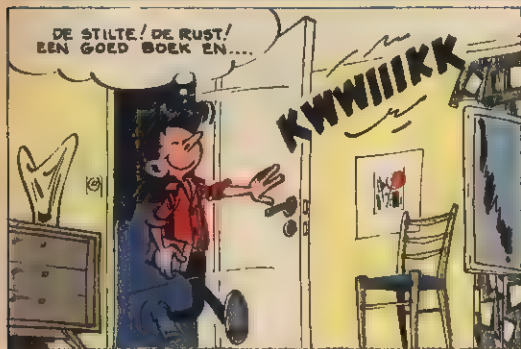
Volgende week : EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

Finde
KUIJIE 27 ★ BLZ. 23

TON en TINNEKE

DOOR *Frankie*

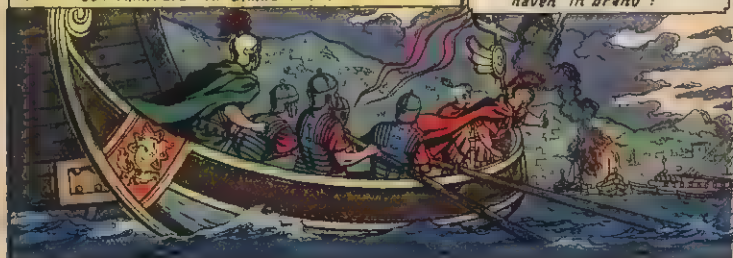

DE ZWARTE KLAUW

De haven van Pompel werd geblokkeerd om te beletten dat Rafq en zijn handlangers zouden ontsnappen, maar...

aan de andere kant van de rede, aan de kant waar talrijke boten gemeerd liggen, schiet er eensklaps een vaartuig in brand...

Bij alle gedlen! Sleep dat schip afzijds, anders zit het de hele haven in brand!

Vlug! Roei me vlug bij het brandend schip. Ik zal daar bevelen geven! Vlug... Nog vlugger!... Vlugger!...

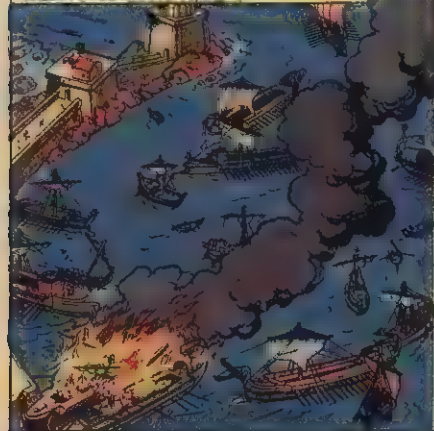
De krügers roeien uit alle macht en de sloep nadert de brand die een onrustwekkende uitbreiding neemt...
Sleep de boot tot in zee, maak de doorgang vrij!

Weldra ontstaat er zulk een verwarring dat de bevelen van de procureator, in het omkaas van de ankerkettingen, en het gezeul van de zeilen die gehezen worden, gesmoord worden...

De meeste schepen vaaren in alle richtingen. Zu die gemeerd liggen trachten van de kade weg te komen om te ontsnappen aan de brand - een tweede schip staat weldra in vlammen...

Op het oogenblik dat niemand er zich aan verwacht, stevent er een handels schip naar de havengeul die thans van is, en met alle zeilen in top...

Bereikt het weldra hoge zee...

Goed gewerkt! Onze vriend Hasdrubal is in zijn opzet geslaagd! 't is 'n mees terstuk! Binnen enkele minuten zijn wij buiten schot... Het is prachtig!

Alex ziet het manoeuvr en begrüpt meteen dat dit alles handig op touw werd gezet om Rafq toe te laten te ontsnappen. Onze vriend wil de vlucht van Rafq beletten en ontscheept op een naburige kant...

He daar! Ik heb tien kleeke kerels nodig en zij loopt naar de vuurschouwwachter om bevel de machines te spannen!

Maar intussen zit de boot koers naar het westen...

Weldra is 't nacht en alle gevaar geweken...

Maar eensklaps...

Opgelet! Stuur naar bakboord, de halzen toezetten aan stuurboord... Opgelet!

HALLO, HALLO, HIER

LUC VARENNE

WIJ MISSEN IN DE RONDE TWEDE GOEDE VRIENDEN

SEDERT een week rijden wij reeds over de wegen van Frankrijk en sedert evenveel dagen zoeken wij tevergeefs twee grote en welgekende figuren van de Tour. Stan Ockers en Alex Viroot

totnogtoe geen renner die hem kon vervangen. Wees er van overtuigd dat wij Stanneke Ockers nooit zullen vergeten!

★

Het is dus reeds twee jaar geleden — wat gaat de tijd toch snel — dat Stanneke deel uitmaakte van de Belgische rennersploeg. Veel grote kampioenen vreesden de kleine Sinjoor. Zij waren veel sterker, reden gemakkelijker, maar ze wisten dat ze het daarmee moeilijk halen konden op de intelligentie en de sluwheid waarmee Stan Ockers iedere rit bestudeerde. De enige fout die de betreurde Antwerpse renner in de Ronde van Frankrijk 1956 maakte, kostte hem de gele trui. Hij liet zich inderdaad schaakmat zetten door de Luxemburger Charly Gaul. Toen Stan Ockers begreep wat de Luxemburgse klimmer in het schild voerde was het reeds te laat. Hij deed alles wat mogelijk was om de verloren tijd weer in te lopen, maar de Ronde was voor hem verloren.

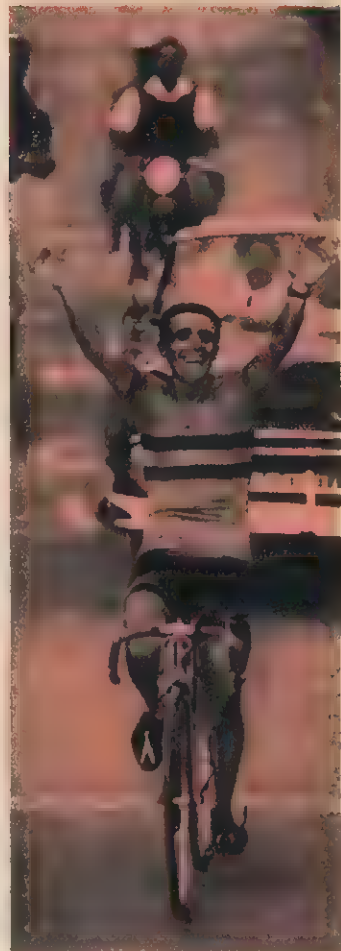
Niemand bestudeerde elke rit van de Ronde aandachtig als Stanneke. Wanneer ik hem ging opzoeken in zijn hotelkamer vond ik hem steeds over een kaart van Frankrijk gebogen. Hij wist vooraf dat hij de volgende dag aan kilometerpaal 25 een steile helling zou moeten oprijden, dat hij na 70 km in een gevaarlijke bocht kwam en dat hij daar zou moeten worstelen met een stevige bries. Niets ontging hem.

Tot op heden is zijn plaats in de Belgische karavaan vacant. Er is inderdaad

Alex Viroot, de reporter met het zilveren haar, heeft een grote leemte nagelaten. Het is de eerste keer sedert 27 jaar dat wij zijn slank silhouet niet meer zien opdagen in de gemotoriseerde karavaan van de Tour. We naderen nu de plaats waar hij en zijn motocyclist het leven lieten. Herinner je je dat nog? Het was op 14 juli van vorig jaar. We hadden een dag rust gekregen te Barcelona en er van geprofiteerd die avond met hem te dineren. De volgende morgen reden wij in de richting van Frankrijk. Het weer was grijs, het einddoel van de rit was Ax-les-Thermes, een stadje in het hart van de Pyreneeën gelegen. Het was omstreeks 11 uur dat wij Alex Viroot voorbij zagen. Hij reed niet sneller dan 30 km per uur. Achter hem fietste een renner die uit het peloton ontsnapt was. Toen deze de welbekende reporter van radio Luxemburg bemerkte, vroeg hij Viroot hoeveel voorsprong hij had. Vriendelijk als steeds vroeg Alex aan zijn motocyclist een beetje te vertragen om de afstand tussen het peloton en de ontsnapte renner te controleren. De motocyclist draaide toen heel even het hoofd om en dat was genoeg om te slippen en in een kleine ravijn te storten. Alex Viroot en zijn motocyclist werden op slag gedood.

★

Die dag heb ik geweest, want ik had een dierbare vriend verloren.

Fantastisch, vrienden!

kan elke dag een onder jullie
zijn eigen gewicht in VICTORIA chocolade
bonbons en biscuits ontvangen.

Misschien word, jij de volgende

AGA-VICTORIA!!

in het VICTORIA paviljoen
op Expo 58

CHOCOLADE - BONBONS - BISCUITS

VICTORIA

*vriend van
Kuifje's vrienden*

Kom naar het VICTORIA paviljoen en doe er een spannende reis per interplanetaire raket.

En ziehier een GESCHENK!

GRATIS BON
voor een reis per raket
Tegen deze bon ontvangt U
2 reiskaartjes in plaats van
één voor elke aankoop
van 10 fr.

Je vindt de KUIFJE'S PUNTEN op de volgende produkten :

- VICTORIA - MATERNE - HORTON - LE TIGRE - PALMAFINA - NOSTA - PANA
LOMBARD COLLECTIE - PAPETERIE ARTIKELS VOOR SCHOOL EN ANDERE DOELEINDEN
VANDENHEUVEL - HACOSAN - JU'CY & WHIP - FRANCO-SUISSE - TOSELLI - PROSMANS

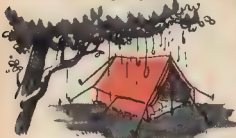
NAAR BUITEN...

NAAR BUITEN !..

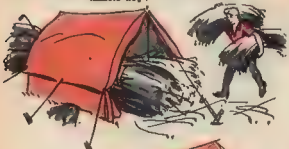
KAMPEREN IS EEN KUNST !

Graaf een smalle grecht rond je tent, zódoende loop je geen kans na een onweersbui met tent en al weg te spoelen.

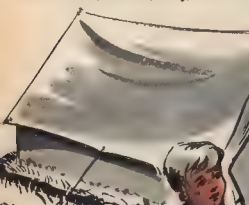

Sla je tent niet op onder een boom! Wanneer de regen heeft opgehouden... regent het daar immers nog!

Zet ze ook liefst niet op een mieren- of waspen- nest. De beestjes zouden het je kwalijk nemen.

Slaap nooit op het stro, steek het stro eerst in een zak, dat is voordeliger!

Pas op voor koeien en kalveren. Dat zijn zeer nieuwsgierige dieren en ze hebben ook de slechte gewoonte overal taart-ten weer te leggen.

LANG geleden aanzag men de man die 's nachts absoluut onder een stukje seildoek tussen twee stokken gespannen slapen wou voor een gek. Wie hem doende zag, tikte betekenisvol met de wijsvinger tegen de slaap. Over de eerste kampeersders werd er in de krant gesproken en op het plateland lachte men ze vaak vrient uit. Thans is kamperen een doorgewoond iets en niemand zal het hoofd schudden wanneer je samen met je kameraden een reis doet en iedereen avond ergens je tent opslaat.

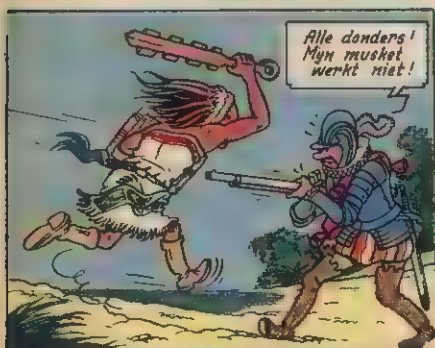
We geven je hier enkele raadgevingen die je misschien van nut kunnen zijn :

- Zoek een plaatsje op een helling, zodat het water kan afvloeien.
- Zet je tent niet op een vochtige weide met hoog gras.
- Zorg er voor de opening van je tent niet naar het noordwesten te zetten, d.w.z. niet naar de regenkant. Zoek aan de noordwestzijde bescherming achter een bosje of een heuvel.
- Sla je tent niet op in de nabijheid van stilstaand water. Daar heb je alleen maar last van muggen en kwakende kikkers.
- 's Avonds en als het vochtig is, mag je de koorden van de spanners een beetje losser maken.
- Stop je strozak niet te vol, maar denk er ook aan dat stro vlug ineen kleeft en zakt.
- Wanneer je op de grond slaapt, dan maak je toch maar liefst een putje en daarin leg je enkele dekens.
- Ga nooit in een tent slapen zonder dat je een stevig waterdicht zeil over je getrokken hebt.
- Als het regent, neem je de nodige voorzorgsmaatregelen opdat al je kampeergerief niet zou gaan drijven.

HET GOUDEN PAARD

DOOR WILLY VANDERSTEN

Op het ogenblik dat Lambik en zijn gezelschap de wijk willen nemen, komen de inboorlingen opdagen.

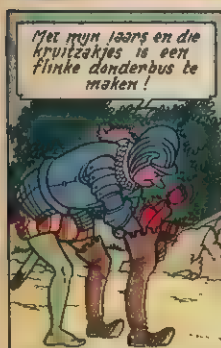
Alle donders!
Mijn musket
werkt niet!

Maar de kennismaking is er niet min-
der aangenaam om, hoor!

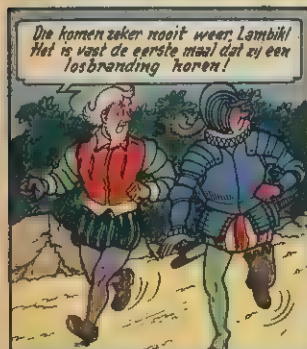
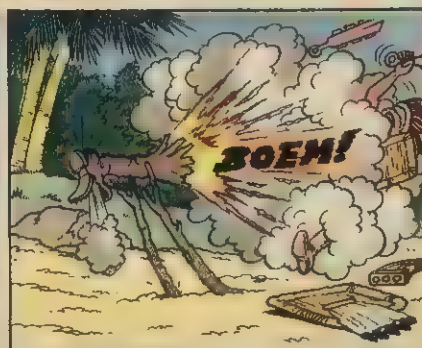
Loop naar het schip, Geronimo!
Ik houd die kerels wel even
tegen!

Met mijn laars en die
kruisakjes is een
flinke donderbus te
maken!

Een beetje vuurwerk zal de aankomst
van die heidenen wat onluisteren!

Die komen zeker nooit weer, Lambik!
Het is vast de eerste maal dat zij een
losbranding horen!

Aan boord van de
"Vittorio"...

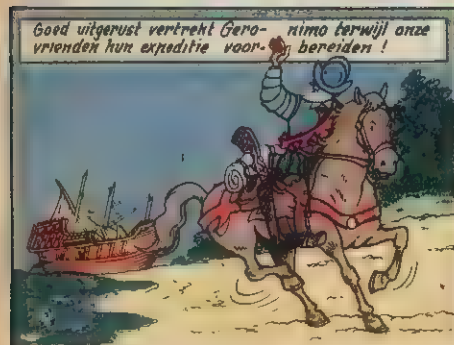
...jammer dat ge hier ge-
strand zijt. Cortez hoorde
door het schenken van het gouden paard aan
Montezuma keizer der Asteeken, een vrede
te bewerkstelligen!

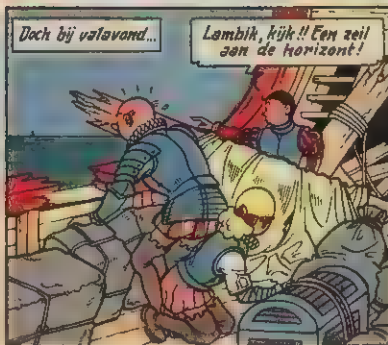
Uit vriendschap voor Don Alvarez wil ik Cortez
een dienst bewijzen! Wij zullen Penita naar
Montezuma brengen!!

Prachtig, senior Lambik! Cortez zal u daar ver-
voegen zodra hij de tabaskanen verslagen
heeft! Geef mij een paard, zodat ik hem het goe-
de nieuws kan melden!

Goed uitgepust vertrekt Gero- nimo terwijl onze
vrienden hun expeditie voor- bereiden!

Doch bij valavond...

Lambik, kijk!! Een zeil
aan de horizon!

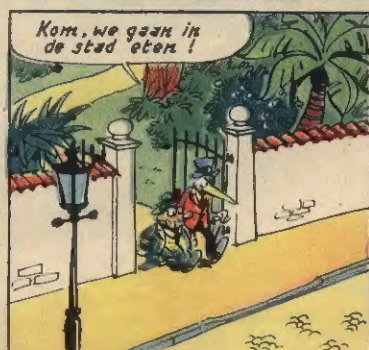
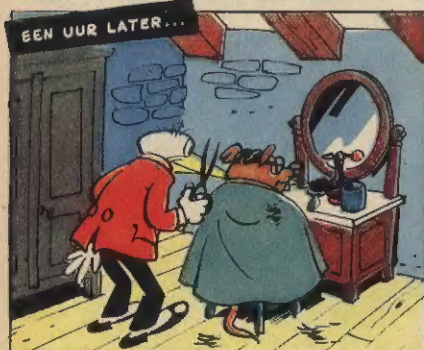
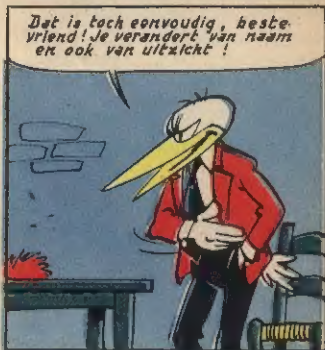

Wel almach-
tig!!! Hoe is
dat moge-
lijk?!!

ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE!

door
RAYMOND
MACHES GUY

Zizanion bevrijdde Anthraciet en trekt voor deze laatste zijn geheimzinnig masker af...

EEN EILAND...

IN een zeer ernstige Londense krant lezen wij deze aankondiging: « Een jongeman die zich absoluut niet kan aanpassen aan de moderne beschaving, zou de persoon die hem helpt om naar een onbewoond eiland te gaan zeer dankbaar zijn. Het gaat hier niet om een grap of een weddenschap. » Stel je een ogenblik voor dat een grasjas voldoet aan de wens van de jongeman en deze laatste werkelijk neerzet te midden van een verlaten eiland. Hij zou naar onze mening een lelijk gezicht opzetten !

DE VISSEN HEBBEN EEN FIJNE NEUS

EEN Amerikaanse commissie belast met de bescherming van wilde dieren en vissen, deelde onlangs mede dat de vissen een fijne neus hebben. Hoe de commissie tot dit besluit kwam? Luister. Wanneer je een vis ontdekt in het water en er je hand naar uitsteekt, schiet de vis plotseling en bliksemsnel een eind weg om dan gedurende een ruime poos roerloos te blijven liggen. Je hebt dat natuurlijk al dikwijls gezien en zelf ondervonden. Je meent dat de vis je hand zag en daarom verschrikt vluchtte. De Amerikaanse specialisten nu, zeggen dat de vis niet vlucht omdat hij je hand zag, maar wel omdat hij ze rook. De geur van een mensenhand, aldus de specialisten, verspreidt zich bliksemsnel en hindert de vis. Indien de mening van deze specialisten juist is, is de hond inzake flair geklopt !

HET DRUPPELTJE TE VEEL

EEN Hollandse krant meldde voor enkele weken dit bericht: « In een woning op het Haarlemmerplein te Amsterdam is een huisdeur aangetroffen. De politie vermoedt dat hij in staat van dronkenschap van de trap is gevallen. »

Wij vermoeden dat die deur een druppeltje te veel in haar sleutelgat liet glijden, maar we zouden graag weten hoe de politieagent haar bij de kraag heeft gevat en voor hoeveel dagen de deur in de doos werd gestopt ?

VOETBAL OF WORSTELPARTIJ ?

TE Amsterdam werd er onlangs een tentoonstelling ingericht van de beste foto's van het jaar 1957. De foto's werden door een gespecialiseerde jury in categorieën verdeeld. In de categorie sport ging de eerste prijs naar de foto die wij hier publiceren. Ze werd genomen door de Engelse fotograaf Robert Edwards. Hij nam zijn kiekje precies op het ogenblik dat een speler de doelwachter van de tegenstrevers in het gelaat schopte...

Zij amuseren
zich uitbundig!..

op deze « Popostick » bij wonderbaar springende stok. En welke gezonde vreugde, zo nuttig voor hun gezondheid. Oefening zonder gevaar, die gans hun lichaam ontwikkelt. Het volstaat zich op het varend onderstel te plaatsen, en vooruit ! Ze huppelen als kangeroes, te midden van de schaterlach van de familie en vrienden. Sterk staaf, onverwoestbaar, handvat en top in rubber, voor een zacht en harmonisch terugspringen. Zo prettig binnens- als buitenshuis. Doe hen dit fijn geschenk, ze zullen nooit zo gelukkig geweest zijn. Kent een groot succes in Amerika en Engeland. Maar het contingent is beperkt. Stuur heden deze bono terug.

BESTELLING

Stuur mij onmiddellijk — met waarborg van volmaakte werking :

1 popostick, ouderdom 8/10 jaar 150 F
1 popostick, ouderdom 12/13 jaar 100 F
Vermindering van 30 F voor bestelling van 2 « popostick »
Ik zal betalen aan de postbode bij aankomst (+ verzendingskosten).

M./Mw.....
Adres.....

Terug te sturen naar
L'ARTEX
Genèvestraat, 496T, Brussel 3
Tel. : 15.08.71

In de vakantie mag alles, vooral als je braaf geweest bent op school en een goed rapport gehaald hebt.

Je mag dus later opstaan, je op het strand gaan uitstrekken, je heel de dag uitzonnen als je dat wil. Je mag lange wandelingen maken door de bossen, je mag stoeien naar harte-lust, je mag zelfs gekke dingen doen. Bij uitzondering heb je het recht geen enkel schoolboek meer aan te rekenen.

MAAR, er zijn twee zaken die je niet mag vergeten :

1. KUIFJE blijven lezen;
2. de waardevolle KUIFJE'S bons uitknippen en bijeen houden die je zult vinden op de kwaliteitsproducten die je koopt als je voor je moeder boodschappen doet.

Je vindt de lijst van de firme's die je de KUIFJE'S bon aanbieden op blz. 26. Stuur je bons naar KUIFJE, Dienst T P.-H. Speelklok, 1-7, BRUSSEL 7

LJON

ARME GOOFY!

EDERE dag spelen er zich op het vliegveld van Cincinnati drie drama's af. De held van deze drie drama's is een glerzwaluw die Goofy wordt geheten. Sedert weken tracht deze kleine vogel zijn nest te maken op een vliegtuig. Telkens er een Constellation landt, komt hij aangevlogen met strohalmpjes en blaadjes. Hij bekommert zich niet om hetgeen er rond hem gebeurt en is niet bang voor de mens. Zodra het vliegtuig opstijgt, moet hij natuurlijk de wijk nemen en dan kijkt hij diep treurig en verbaasd naar de wegstulvende stukken van zijn nest. Strijkt er een tweede vliegtuig neer, dan begint hij opnieuw met zijn werk. Op het vliegveld van Cincinnati landen drie Constellations per dag. Het personeel van de vlieghaven is er het hart van in en vraagt zich af wanneer deze kleine, moedige vogel zal snappen dat hij zijn nestje toch maar beter in het woud maakt zoals zijn voorouders dat steeds hebben gedaan.

DE SLAG VAN JERSEY CITY

DE week van de hoffelijkheid werd te Jersey City besloten met een feest en de uitreiking van de prijzen aan de laureaten. Alles was rustig tot de president van de jury het feest voor gesloten verklaarde. Toen begonnen de kandidaten, die geen prijs hadden gekregen, energiek te protesteren. De laureaten zetten het ontvangen geschenk op de grond om luid-der te kunnen roepen en toen zij aan beide kanten waren heesgeschreeuwd, werden ze handgemeen. Het ging er heet aan toe en de politie had enige moeite om de vechthansen uit elkaar te rukken. Tenslotte werden er veertien zwaargewonden afgeleverd in het stedelijk ziekenhuis. De burgemeester van de Jersey City verklaarde nadien, dat er in 1959 geen week van de hoffelijkheid zal gehouden worden!

VLOOIEN VOOR AUSTRALIË

EEN Franse geleerde wijdde een studie aan de rol die de vlo speelt in de bescherming van de natuur. Je hoeft niet te lachen, het gaat hier om een ernstige zaak. Wist je dat Australië eertlang Europese vlooiën zal aankopen? Waarom? Omdat de Europese vlooiën, aldus de specialisten, de wolproductie zullen doen stijgen.

Je weet dat de myxomatose op een gegeven ogenblik dreigde de konijnen uit te roeien. Tenslotte echter kregen de konijntjes de bovenhand en thans hebben ze geen schrik meer voor die ziekte. Ze zijn er immuun voor gewor-

den. In Australië zijn de konijnen bijzonder levendig en ze knabbel- en aan het malse groen dat het een lust is. Nu heeft Australië geen enkele weide te veel en wat de konijnen opeten, gaat verloren voor de schapen en de schapen zijn de rijkdom van Australië. Indien men nu vlooiën op de konijnen zet, dan zullen deze ziek worden en sterven, want vlooiën zijn dragers van ziektekiemen. De myxomatose, ziekte die in Australië duizenden konijnen doodde, deed de woloogst gevoelig stijgen en bracht dus veel centen in de la. De ene z'n dood, de andere z'n brood!

TEST VAN DE WEEK

BEN JE GULZIG?

10 JA: Jij bent echt gulzig. hoor! Pas maar op dat je niet zo rond wordt als een ton!

VAN 7 TOT 9 JA: Aan snoepgoed kan je heel moeilijk weerstaan...

VAN 4 TOT 6 JA: Je bent veeleer een lekkerbek dan een gulzigwaard!

VAN 1 TOT 3 JA: Jij hebt af en toe graag een zoetigheid, maar je bent er niet bijzonder op verslingerd.

NUL: Jij denkt: men moet eten

OPLOSSING VAN ONS KRUISWOORD

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	T	E	R	P		Z	A	T
2	A	R		R	E	E		
3	N			V				N
4	E	B		V	A	L	E	S
5	N	O	G	A		S	P	E
6		G	E			U	K	
7	F	E	I	T		P	I	L
8	I	N		O	N	S		O
9		E						O
10	L	I		A	K	S		M
11	T	E	I	L		I	R	A

om te leven en niet leven om te eten!

Goede vaart. Janmaat!

Ziehier authentieke zeilschepen die door de golven klieven als echte jachten.

- In hout, 34 cm : 150 F. - 58 cm : 240 F.
- In plastic, 40 cm : 245 F.

CHRISTIAENSEN

& Co N.V.
Antwerpen. — Huidevettersstraat, 2. — Tel. 32.67.99
Brussel. — Grasmarktstraat, 36. — Tel. 12.23.56

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesaap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » is 15^e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — Uitg.-Dir.: Raymond Leblanc, Isidore Gerardlaan, 9, Brussel. — Heliograf: Drukkerij-Heliograf, C. Van Cortenberghe, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Ciro 655.389 — Abonnement: 6 fl. per kwartaal.

NERLAND: 60 cent. — CANADA en de USA: 15 Cents.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARCAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 11^e
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF			
	Belg. Congo	Belg. Congo	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,- F.	105,- F.	\$ 2.00
6 maanden ...	180,- F.	205,- F.	\$ 4.00
1 jaar ...	350,- F.	400,- F.	\$ 7.00

Oplage gekontroléerd door Deven.

Publiciteit: Publi-Sart

3-7-58

KUIFJE 27 ★ BLE. 31

S.O.S. METEOREN!

door E.P. JACOBS

Alvorens naar Jouy terug te keren, gaat Labrousse even naar zijn appartement in Parijs. Blake vergezelt hem. Deze laatste werd herkend door de geheimzinnige mijnheer Henri, de Parijse buurman van Labrousse...

Terwijl Labrousse gevold door Blake naar zijn appartement gaat, opent mijnheer Henri een schuif, haalt er een luisterapparaat uit...

Ik moet weten wat hij hier komt doen!

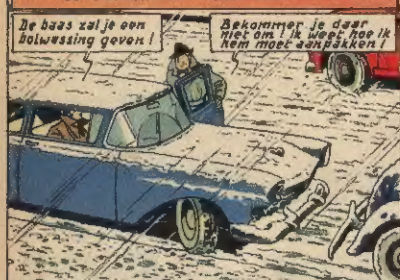
Labrousse en Blake vermijden niet, dat er in de omlijsting van een deur een micro verborgen werd en men hun gesprek kan afnemen...

Blake en de professor spreken met elkaar zonder achterdocht... Je buurman is een vreemdeling? Zonderling aksent...

Maar intussen stopt de bewuste blauwe Custom voor het gebouw, vlak achter de Citroën van Labrousse...

Even later komt de sekretaris van mijnheer Henri binnen.

Dus nog geen nieuws van professor Mortimer?... Wat een ongeluk! Wat?... De ontvanger kent een plaats die "Trouw salé" heet?

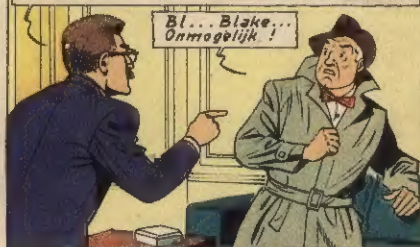
Mijnheer Henri weet wat hij moest weten en legt zijn luisterapparaat neer...

Daarover weet ik alles, Sharkey!... Tracht liever raden wie op dit ogenblik hiernaast is!

Blake! Kapitein Francis Blake van de M.I.5? De man die zo lelijk beeftte in de zaak van de "Kamer van Horus". (2)

Bij alle duivels! Ik zal hem...

Blake en Labrousse lopen naar hun wagen. Ze vragen zich af wat er met Mortimer gebeurd is...

Ze zijn nauwelijks vertrokken of Sharkey komt op zijn beurt buiten...

(1) ZIE "HET GEHEIM VAN DE GROTE PYRAMIDE"

(wordt voortgezet.)